

PO ĮSPŪDINGO JAV LAIMĖJIMO KAS TOLIAU?

Vytautas Meškauskas

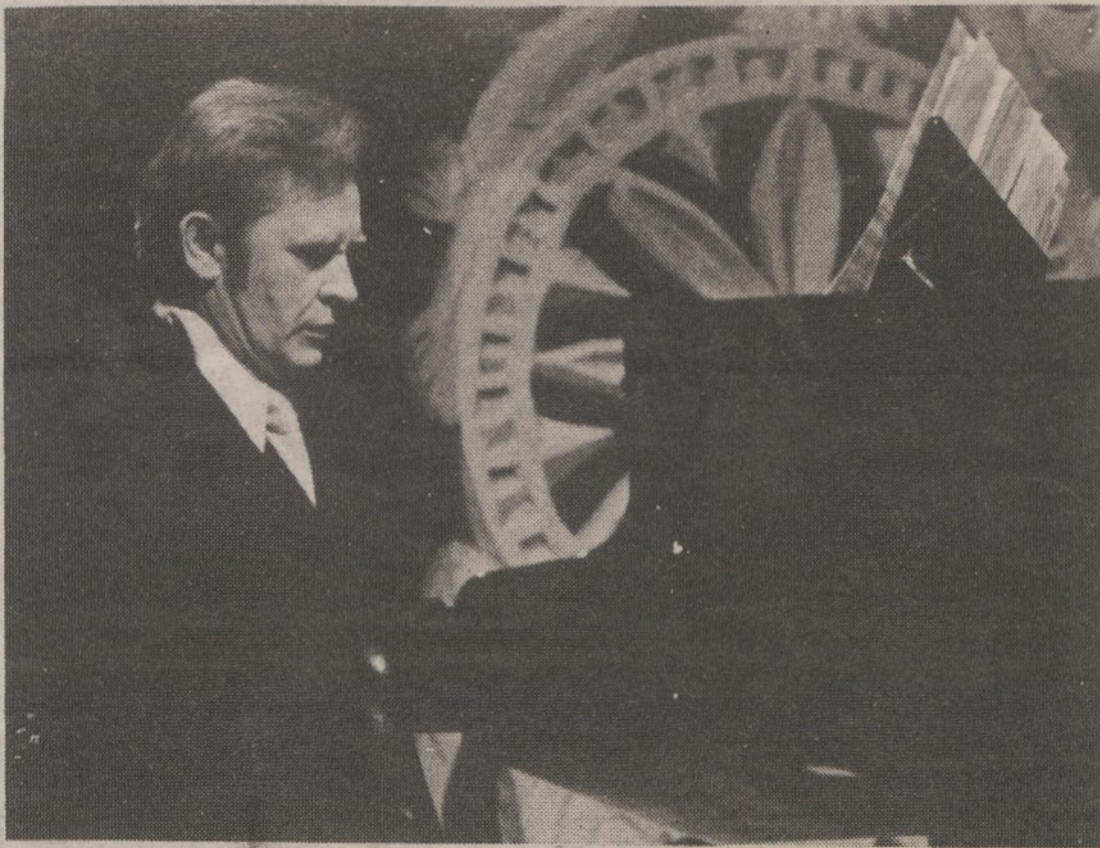
Buvome liūdininkai įspūdingo JAV laimėjimo. Šiandien JAV, praradusios kelio liką savo karių (viso su sąjungininkais 133) kontroliuoja didesnę pusę visų žinomų naftos šaltinių. Jų kariai, ginklai, taktika ir strategija pasirodė pranašesnė Prezidento Busho ir jo artimiausių bendradarbių dėka didesne to tikro 'Blizkreigo', žemėje trukusio vos 100 valandų, išlaidų dalį (40 bilj. dol.) turėtų padengti sąjungininkai. Namuose tautos nuotaikos labai pakilo. Greičiausiai jos atsiliaps į krašto ūkį, kuris laukia moralinio akstino atkūtimui. Ar po viso to neateina ilgesnis taikos gerovės laikotarpis?

Lyg ir žiūrėdamas mūsų akimis, kolumnistas Evans, daugiau žinomo R. Novako partneris, pereitą šeštadienį paklausė per jų TV programą Baltųjų Rūmų štabo šefą Senunu, ar JAV, pasiekusios savo galios zenitą, neturėtų išsibėgėjimo dabar pasirūpinti Pabaltijo išvadavimu? Atsakymas, kaip galima tikėtis, buvo diplomatiškas: JAV savo tikslų siekiančios 'in time ly fashion', atseit viskam ateina laikas.

Iš tiesų dėl įvykių Pabaltėje ir Persijos įlankoje Gorbačiovo prestižas Vakaruose labai krito. Juk Saddamas Husseinas buvo sovietų kli-

jentas, naudojosi jų taktika ir ginklais. Tiesa, Maskva nepanaudojo savo veto teisės Saugumo Taryboje ir balsavo už rezoliucijas, skatinančias karą su juo. Tačiau karui baigiantis Gorbačiovas pradėjo kalbėti, kad tos rezoliucijos leido tik vaduoti Kuveitą, neperžengiant Irako sienų ir reiškavo paliaubų dar prieš JAV kariuomenės laimėjimą. Visa tai paliko neskanų įspūdį. Juo labiau, kad paaiškėjo, jog sovietų ginklai ir taktika toli atsiliko nuo amerikiečių. Tai pripažino net sovietų generolai, kurie paskubėjo paaiškinti, kad Irako ginklai nebuvo sovietų geriausi, o aviacijos kare jie turi dar daug ko išmokti.

Pakilusią dėl to euforiją galėtų sumažinti prisiminimas, kad Irako dykumos buvo tiesiog ideali vieta amerikiečių kariniam pranašumui pademonstruoti. Juk ten sunku surasti šešėlių duodantį medį. Neturėdami kur pasislėpti sovietų lėtesni tankai tapo greitesniu ir toliau šaudančiu amerikiečių tankų aukomis. Jau nekalbant apie erdvių užkariavimą, kuris atėmė irakiečiams jų akis. Sunku įsivaizduoti panašią pergalę milžiniškoje Sovietijoje. Juk, palginti, mažas Kuveito karo operacijų teatras vien iš JAV pareikalavo 540.000 karių (nukelta į 6 psl.)

Kompozitoriaus Jono Švedo (1927-1981) dešimties metų mirties sukakčiai Memorialinis Koncertas per Tėvynės Garsų Radio vakarinę laidą įvyks kovo 10 d. sekmadienį 7 v.v. WCDN -90.3. Clevelande. Bus išpildyti kompozitoriaus kūriniai iš 1989 m. Vilniuje įvykusio muzikos festivalio.

Kūrinius atliks – smuikininkas Raimundas Katilius, pianistai Andrius Vasiliauskas, Ričardas Biveinis ir mezzosopranas Aldona Stempužienė – Švedienė. Programą praves Kristina Kuprevičiūtė

ATEINA IR LIETUVOS EILĖ Į PILNĄ LAISVĘ...

**Lietuvos Gen. Konsulo Aniceto Simučio
Chicagoje pasakytos kalbos santrauka**

Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo sukaktį minime su liūdėsiu ir kartu su nepalaužiamu tikėjimu į artėjančią laisvę. Į tą nepalaužiamą tikėjimą jungiasi jau dvi okupacijoje užaugusios generacijos.

Drąsos ir ryžto įkvėpimas kovoti už nepriklausomybę ateina iš paties Vasario 16-sios Akto atsiradimo aplinkybių. Po 123-jų caristi-

nės okupacijos metų, dar naujiems okupantams tebesiaučiant Lietuvoj, Vilniuje susirinko dvidešimts drąsių vyrų ir savo parašais paskelbė prisikeliančios tautos valią. Okupantų akimis žiūrint tai buvo nelegalus veiksmas, todėl Vasario 16-sios Aktas buvo uždraustas skelbti. Slapta jis buvo platinamas Lietuvoj, slapta jis buvo nuvežtas ir į okupantų sostinę Berlyną, iš kur prasiveržė ir į platųjį pasaulį. Tai buvo staigmena, kurios nesitikėjo nei okupantai, nei mūsų kaimynai. Argi, Biržiškos žodžiais tariant, girdėtas dalykas, kad mirštanti tauta, jau karstant paguldyta, ant kurio dangtis užvožtas ir jau viniomis apkaltas, atsisako būt palaidota.

Prisikeliančios tautos šauksmas buvo išgirstas visoj Lietuvoj – jos laisvei ginti atsiliėpė tūkstančiai jos sūnų, Lietuvos laisvė buvo apginta.

Neilgai tesidžiaugėm atgauta laisve. Prieš penkiasdešimts metų, pasėkoje imperialistiniai nusiteikusių suokalbinkų, nauja vergija užgulė mūsų tautą. Įnirtingai šoko okupantas ją drąskyt žodynėmis, kalėjimais ir trėmimais į Sibirą. Uždraustas

Lietuvos istorijos ir religijos dėstymas mokyklose. Jų vieton įvesta marksizmo-leninizmo indoktrinacija. Uždraustas Lietuvos himnas ir nepriklausomos valstybės ženklai.

Netenka per daug stebėtis, kad tokių aplinkybių paveiktas ne vienas tėvynainis būkštavo, kad marksizmo-leninizmo – stalinizmo dvasioje aukėjami ir indoktrinuojami jaunuoliai pasimes, nueis sovietinio komunizmo keliais ir pražūs mūsų tautai.

Bet štai, lyg stebuklas, ir vėl naujas netikėtumas. Vos tik okupacijos varžtams šiek tiek atsipalaidavus, pereitų metų kovo 11 d. demokratinio būdu išrinkta Aukščiausioji Taryba vienbalsiai nutaria ir paskelbia:

"Lietuvos Tarybos 1918 m. vasario 16 d. Nepriklausomybės aktas ir 1920 m. gegužės 15 d. Steigiamojo Seimo rezoliucija dėl atstatymo Lietuvos demokratinės valstybės niekada nebuvo nustoję teisinės galios ir yra Lietuvos valstybės konstitucijos pamatas."

Ši Vasario 16-sios Akto atnaujinimo deklaracija nuaidėjo per pasaulį ir sukrėtė Kremlių. Naujasis Sovietijos diktatorius, dargi Nobelio taikos premijos laureatas, paskelbė deklaraciją esant nelegalia ir pareikalavo ją atšaukt. O kai to nebuvo padaryta, paskelbė Lietuvai ekonominę blokadą.

(Nukelta į 6 psl.)

Aukuro dėmai, kaip ir protėvių laikais, nepriklausomybę 1918 metais paskelbus ir naują Karo muziejų pastačius, mus jungdavo su žuvusiais ir drąsindavo ateičiai. Drąsins ir vėl kai pilną laisvę atgausime.

V. Augustino nuotr.

Kodėl JAV nevaduoja LIETUVOS? • Ar sovietų kariuomenė palaikys Gorbačiovą?

Mes dažnai skundžiamės šio krašto pasyvumu mūsų nelaimės atveju. Nejaugi Kuveito emiras vertingesnis už mūsų respubliką? Truputį pagalvojus nesunku patiems rasti tos mįslės sprendimą. Smagu tačiau, jei panašų klausimą patys amerikiečiai pasistato. Turiu galvoje Charles Krauthammer'io esay kovo 4 d. TIME magazine Nr. Jis pripažįsta, kad kai tik JAV griebiasi kokios akcijos už savo ribų, tuojau kyla klausimai, kodėl čia, o ne ten?

Atsakymas į tą klausimą yra stebėtinai paprastas. Kodėl amerikiečiai gelbsti tą, o ne kitą, auką – nusprendžia pačios Amerikos interesai.

Amerikiečiai nuo Woodrow Wilsono laikų nesiskubina pripažinti, kad jie ne viską daro moraliniais sumetimais. Nenorima akcentuoti, kad pasipriešinimas Saddam Husseinui yra padiktuotas ekonominių sumetimų. Moralistas prikišę, kad jei Kuveitas būtų tik smėlio plotas, JAV neskubėtų jo ginti.

Atsakymas yra, kad ne. Ir kas iš to? Užsienio politika nėra filantropija. Kiekviena intervencija turi išlaikyti du patikrinimus: 1) ar ji teisėta ir 2) ar ji sutinka su mūsų interesais. Abu yra būtinai reikalingi, nes tik vieno iš jų neužtenka. Kitu atveju, užsienio politika nusmuktų į beprasmį moralizmą ar cinišką 'realpolitik'ą.

JAV nesilaiko vien moralinių principų. Jei jų laikytųsi, mes išsisektumėm norėdami ištaisyti kiekvieną blogį. Bet, žinoma, mes negalime vadovautis vien savais interesais. Jei, pavyzdžiui, Kuveitis sutiktų geruoju susijungti su Iraku – nebūtų ko daryti.

Kiekviena intervencija reikalauja teisinio pagrindo. Bet tai nereiškia, kad kiekviena byla reikalinga mūsų įsikišimo. Tai turi derintis su JAV interesais.

Gyvenimas pilnas blogybių. Mūsų jėgos tačiau apribotos, todėl kartais turime toleruoti mažesnius, kad turėtumėm jėgų pasipriešinti didesniems. Ar buvo neteisinga, nematyti Stalino baisumų keturis metus, kada jis buvo reikalingas kovai su Hitleriu?

Imkime – rašo toliau Charles Krauthammer – komplikuotą Lietuvos pavyzdį. Prasidėjus Persijos įlankos krizei, kol Gorbačiovas išėjo su savo taikos

planais atrodė, kad esama faktinio susitarimo. SSSR liks anti-Irako koalicijoje, o JAV tik švelniai kritikuos Maskvos spaudimą Lietuvoje. Ar toks susitarimas būtų nesąžiningas?

Aišku, galima tvirtinti, kad jis kvailas, nes ilgainiui svarbiau išvaduoti sovietų imperijos tautas, negu mažą Arabijos kunigaikštystę. Bet tai ne geopolitinė, bet moralinė kritika. Kaip gali amerikiečiai su ramia sąžine užstoti laisvę vienoje vietoje ir toleruoti priespaudą kitoje?

Jie gali, ir kartais net turi. Amerika nėra visagalė. Ji turi duoti pirmenybę kai kuriems reikalams. Negalima lyginti Kuveito visiško sunaikinimo su žiauria, bet ne fatališka priespauda Lietuvoje. Nėra abejonės, kad Lietuva, po Gorbačiovu ar jo generolais, toliau egzistuos kaip tauta. Mažiau vilties, kad Kuvaitis išliktų po Saddamu.

Užsienio politika yra diskriminacijos praktikavimas. Mūsų ištekliai, kaip ir mūsų užuojauta, yra ribotos. Mes keliame ginklą prieš blogybes, kurios yra ypatinai negeros ir mums grąsinančios. Ir mes turime ieškoti talkos, kad galėtumėm pasipriešinti toms blogybėms. Kai kada tai verčia pasikviesti talkon tokius, dėl kurių reikia eiti į kompromisą su sąžine. Už tat taip ilgai tesiasi mūsų minuetas su sovietais dėl Pabaltės.

Po Golfo krizės mes turime rimtai apsvarstyti, kas mums svarbiau. Mes turime energingai užstoti Pabaltės nepriklausomybę. Tai būtų buvę neatsakomą krizės metu. Karas neleidžia moralės prabangos. Svarbiausias karo uždavinys yra jį laimėti.

Mes negalime užmušti visus drakonus vienu smūgiu ir tuo pačiu laiku. Nėra tačiau negarbinga juos pavieniui užmušti.

Gera informuoto londoniško FINANCIAL TIMES korespondentas Carey Schofield neseniai taip samprotavo apie sovietų kariuomenės ištikimybę Gorbačioviui.

Sovietų 4 milijonų vyrų, 140 divizijų kariuomenė, būtų galėjusi lengvai susidoroti su Lietuva, pasinaudodama pasaulio dėmesio nukrypimu į Persijos įlanką. Bet tai nebuvo padaryta, nes neiškus

Gorbačioviui kariuomenės ištikimybės klausimas.

Korespondentas, stebėjęs tą kariuomenę du metus ieškodamas atsakymo į tris klausimus. 1. Kokia yra karininkų korpuso rolė politinėje pertvarkoje; 2. Ar kariuomenė vis dar yra valdžios kontrolėje; 3. Armijos vidaus nesutikimai yra tokie rimti, kad grėstų jos stabilumui?

Aišku, kad sovietų karininkija nėra taip politrukų dominuojama, kaip anksčiau. 1989 metais daug karininkų pasisakė už konstitucijos 6-to str. panaikinimą, kuris garantavo kompartijos monopolį. Dauguma jų yra už darbartinę sistemą ir pagrindinę ūkinę reformą.

1990 m. pabaigoje pasirodęs 53 visuomenės veikėjų, aukštų karininkų ir net Maskvos patriarcho pasirašytas atviras laiškas, reikalaujantis daugiau tvarkos, prezidentinio režimo įvedimo didelės įtampos zonose, buvo karininkijos palankiai sutiktas. Jis turėjo pasisekimo ir civilinėje visuomenėje.

Karininkai tačiau supranta kariuomenės įsikišimo riziką ir baidosi kraujo praliejimo, kaip buvo Vilniuje. Atsargos karininkų organizacija SKYDAS, reikalaujantis tvirtos rankos, yra populiarus. Ševerdnadžės atsisakymo kalboje minėtas "vyrukas su pulkininko epoletais" pulk. Viktor Alksnis esąs lietuvis. Toks teigimas verčia abejoti autoriaus kruopštumu. Alksnis yra latvis. Nors jis didžiuojasi vadinamas 'radikalu', bet privočiai jis pasisakęs, kad veiksias tik Kongresui ką nutarus.

Aukštieji vadai prisibijo prarandą žemesnių kadru kontrolę. Jų aprūpinimas nėra pavydėtinas. (Kitomis žiniomis net 208,000 karininkų šeimų neturi atskirų butų.) Kol kas drausmė yra palaikoma, nors karininkai nori, kad ir jų balsas būtų išgirstas. Karininkai nenori avantiūrų užsienyje, jie abejoja politikos teisingumu Lietuvoje.

Jei Gorbačiovas toliau aiškina, kad armija Vilniuje šaudė be jo įsakymo, karininkija gali netekti kantrybės. Kiekvienu atveju, jos entuziasmas išsilaikyti esamą padėtį, gerokai sumažėjo.

Skaitykit ir platinkit
DIRVA

■ Iš kitos pusės

Kartais geriau kalbėti svetimais pavyzdžiais, bet ne savais. Pavyzdžiui, apie politikų praeitį. Kiek į ją turi būti atsižvelgiama planuojant ateitį? Jei valdė viena partija, ar galima, ir ar būtinai reikia apsieiti be jos ellėse išaugusių žmonių? Ar būtinai vilkas turi visados žiūrėti į mišką? Ar nebuvo du populiariausi Atgimimo laikotarpio politikai komunistai?

Kalbant apie tai, kas kitas galėjo vadovauti, jei ne jau žinomi asmenys, kuriuos tik laikui bėgant gali pakeisti kiti? Taip Rytų Vokietijoje, į pereinamąjį prieš susivienijimą laikotarpį, ministrus pirmininkus išplaukė ten tariamai laisvai veikusios, tačiau iš tikro dirbusios pagal kompartijos direktyvas, krikščionių demokratų partijos politikas Lothar de Maiziere.

Prasidėjus visur būtinam sąskaitų suvedinėjimui, pasklido gandai, kad de Maiziere buvo saugumo informantas. Išsaugotų archyvų dalyje, kaip vasario 22 d. pranešė Vokietijos vidaus reikalų ministras W. Schaeuble, rasti de Maiziere raportai iš 1981-89 m.m. laikotarpio, pasirašyti 'Cherny' slapyvarde, daugiausia apie liuteronų bažnyčią. Jos vadovybėje Rytų Vokietijoje buvo de Maiziere. Raportuose nebuvo jokių paslapčių, įtarinėjimų ar skundų.

Turint galvoje bolševikų sistemos logiką, negalima buvo laukti, kad tariamai nepriklausomų partijų vadovybė nebūtų įpareigota dirbti valstybės saugumui. Ir iš viso, visa tauta buvo paversta 'mitlaeufieriais'. Noras pergyventi blogus laikus negali būti smerktinas. Priemonės, kurių tam reikalui buvo griebtasi, turi būti pasvertos individualiai. Pagaliau žmonės gali pakeisti savo pažiūras, primesti jas visam gyvenimui – neteisinga ir netikslu.

Vidaus reik. min. Schaeuble pareiškė, kad nėra įrodymų jog de Maiziere šnipinėjęs klasiška to žodžio prasme. Jis tik kai kuriais klausimais išdėstė savo tikybinės bendruomenės pažiūras.

De Maiziere pareiškė atnaujinsias savo veiklą Vokietijos Krik. dem. partijoje. Ar jis bus pakviestas ir į Kohlio vyriausybėje turėtą ministro be portfelio vietą, kol kas, neaišku.

(vm)

**DVI KELIONĖS Į LIETUVĄ
PER RYGĄ
IŠ BOSTONO ir NEW YORKO**
– lėktuvo kainos ten ir atgal.

\$801.00 PER KOPENHAGĄ:

Sąlygos: Oro bilieto pirkimas 30 dienų
prieš išskridimą;
Kelionės ilgis: mažiausiai 7 dienos,
ilgiausiai 21 diena.

\$855.00 PER HELSINKI:

Sąlygos: Oro bilieto pirkimas 21 diena
prieš išskrendant;
Kelionės ilgis: mažiausiai 7 dienos,
iki 90 dienų.

Šiais skrydžiais gali pasinaudoti
asmenys vykstant į Lietuvą su iškvietais
ir tie, kurie nori keliauti privačiai.

1991

KELIONĖS Į LIETUVĄ

Nuo 7 iki 14 dienų Lietuvoje
19 įvairių maršrutų

Dauguma kelionių aplenkia Maskvą.
Maršrutai įdomūs – Šv. Velykos Lietuvoje,
Šiluvos Atlaidai, kelionė laivu
Baltijos Jūroj, Lietuva, Kopenhaga,
Varšuva, Helsinkis

KAINOS nuo \$1145.00

Smulkesnėms informacijoms ir lankstinukams, kreipkitės į

BALTIC TOURS

77 Oak St., Suite 4 NEWTON, MA 02164
Tel. 617-965-8080 Fax 617-332-7781

**Visi, kurie skelbiasi Dirvoje
niekad nesigaili**

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

DIRVA

P.O. BOX 603206
CLEVELAND, OHIO 44103
Tel. (216) 431 - 6344
Fax 216 - 431 - 1614

6116 ST. CLAIR AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44103
THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER
EDITOR: BALYS GAIDŽIONAS
DIRVA (USPS 157580)

POSTMASTER: Send address changes to DIRVA
6116 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103

Second-class postage paid at Cleveland, Ohio • Published Weekly by
American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. • Subscription
per year \$25.00 • Single copy 60 cents.

Prenumerata metams \$25.00, pusei metų \$15.00 • Atskiro numerio
kaina 60 centų • Straipsniai pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu
nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę • Nespausdinti straipsniai graži-
nami tik autoriams prašant • Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

BLOKADA NUTRAUKĖ KOMUNIKACIJĄ SU LIETUVA

Ilgą laiką Maskvos des-
potai, savo imperiją ir kartu
okupuotą Lietuvą, geležine
uždanga buvo atskyrę nuo
laisvojo vakarų pasaulio.
Nei mes, nei jie nežinojo kur
tėvai, vaikai, broliai ir sese-
rys.

Po kruvinąjo Stalino mir-
ties geležinė uždanga praply-
šo. Mano siųsti 1956 m. lai-
škai ir siuntiniai į Sibirą, pa-
siekė tėvus, seseris. Jų lai-
škai pasiekė mane Chicagoje
be ypatingų trūkdytų.
Džiaugsmas buvo didelis.

Šiandien Kremliui pas-
merkus Stalino ir jo palikuo-
nių santvarką ir žmogaus nu-
žmoginimą, prieš penkis me-
tus vakarams besisypsanti
Gorbačioviui paskelbus de-
mokratijos įvedimą sovietų
imperijoje su persitvarkymu
ir laisvu žodžiu, vėl sugrįžo
Stalino laikai. Jie sugrįžo ne
tik su nekaltų, beginklių žmo-
nių žudimu Vilniuje ir Rygo-
je, bet ir su komunikacijos
nutraukimu su laisvuuoju pa-
sauliu.

Gausi Lietuvos spauda,
kuri gana reguliariai paštu
lankė mus JAV ir Kanadoje,
neatėjo nuo gruodžio 1 die-
nos. Paskiri, pavėluoti Lie-
tuvos laikraščių numeriai dar
atėjo gruodžio pabaigoje.
"Lietuvos Aido" nebegaunu
nuo gruodžio 1 dienos (gal
todėl, kad esu administraci-
jos įgaliotinis) "Gimtas
Kraštas" ir kiti laikraščiai po
Kalėdų nebepasirodė.

Registruotu paštu Kalė-
diniai sveikinimai ateina da-

bar, vasario mėn. pabaigoje.
Dauguma oro pašto ir regis-
truotų laiškų prieš sausio
mėn. 1 d. išsiųstų (tą žinau iš
telefoninių pasikalbėjimų),
dar neatėjo. Tautiečiai Lietu-
voje negauna ir mūsų laiškų.

Per atvykstančius gautas
pundas Lietuvos spaudos, ku-
ri buvo leidžiama tankų ap-
supime. "Lietuvos Aido" nu-
merį, su redakcijos skelbimu,
kad laikraštis prenumeratorių
nepasiekia, nors jis oro paštu
tikrai reguliariai išsiunčia-
mas. Matyt, jis patenka į tų
rankas, kurie nelinkę duoti
laisvo žodžio ne tik Lietuvos
piliečiams, bet ir užsienyje
gyvenantiems žmonėms.

Kai tokią barbarišką ko-
munikacijos blokadą su va-
karų pasauliu veda Nobelio
taikos premijos laureatas
Gorbačiovas nuo 1991 metų
pradžios, – turi būti imamas
atitinkamų tarptautinių žy-
gių. Kai pažeidžiami tarp-
tautiniai pašto bei kitos ko-
munikacijos susitarimai ir
normos, turi įsikišti atitinka-
mos JAV ir Kanados įstai-
gos.

Tiesa, jos gali apie tai
nežinoti. Mūsų pareiga joms
suteikti komunikacijos (o gal
ir siuntinių?) blokados
informacijas su duomenimis,
asmenų parašu patvirtintais
raštais, kad JAV ir Kanada
imtųsi reikiamų priemonių.

Tą turi žinoti ir Gorba-
čiovą remiantis, bei lietuvių
tautos teisėtą nepriklausomy-
bę vis dar nepripažįstant
JAV prezidentas George

NEPRIKLAUSOMYBĖS PASKELBIMO MINĖJIMAI CHICAGOJE

Antanas Juodvalkis

Šiais metais Lietuva ir
išseivija plačiau ir garsiau mi-
nėjo Lietuvos nepriklausomy-
bės paskelbimo (1918. II.
16 d.) 73-čią ir nepilnų metų
(1990. III. 11 d.) atstatymo
sukaktis. Visose vietose, kur
tik veikia organizuoti lietu-
viai, šios sukaktys buvo ati-
tinkamai paminėtos, nes Lie-
tuvoje prieš mėnesį įvykę
krūvini įvykiai, suartino lie-
tuvius, o ir amerikiečiai buvo
gerai informuoti. Į rengėjų
kvietimus noriai atsiliepė
amerikiečių įstaigų vadovai
ir rinkti reprezentantai. Val-
džios institucijų vadovai skel-
bė Lietuvos dienas, leido pro-
klamacijas, dalyvavo minėji-
muose.

Išseivijos lietuvių sostinė
Chikaga pirmavo ruošiamų
minėjimų skaičiumi ir ap-
imtimi. Tradiciniai pagrindi-
nį minėjimą ruošė Chica-
gos lietuvių taryba 1991 m.
vasario 17 d., į kurį atsilankė
daugiausia dalyvių ir užpildė
Marijos auditoriją, turinčią
1200 vietų.

Vis dar tebejauciama
trintis tarp Alto ir L.B-nės,
nors žymiai sumažėjusi. Tei-
giama įspūdi paliko bendras
Vliko, Alto ir JAV LB-nės
primininkų pareiškimas, pa-
rodęs gražų mostą bendrai
laisvinimo veiklai (kaž kodėl
PLB valdyba atsiskyrė iš ben-
dro fronto ir eina atskiru ke-
liu).

Kitais metais bandžiau
suskaiciuoti Chicagoje ir apy-
linkėse įvykių minėjimus,
parodant jų gausą, bet šiais
metais neskaičiuosiu, nes te-
ko dalyvauti tik trijuose, skir-
tingo pobūdžio minėjimuose.

Be minėto Alto minėji-
mo, įvykusio vasario 17 d.,
dar teko dalyvauti Kristijono
Donelaičio lituanistinių mo-
kyklų ir Jaunimo centro tą
pačią vasario 16 d. suruo-
tuose minėjimuose.

Sustokime prie Jaunimo
centro ruošto šeimyninio po-
būdžio minėjimo. Jaunimo
centras įvedė prasmingą pa-

protį nepriklausomybės pas-
kelbimo minėjimą ruošti tą
pačią vasario 16-ją, nežiūrint
kurią savaitės dieną išpuola.
Šiais metais vasario 16-jį
diena išpuolė šeštadienį, tai
ir daugiau minėjimų įvyko.
Lituanistinės mokyklos, vei-
kiančios šeštadieniais, minė-
jimui skirdavo artimiausią
vasario 16-tai datą. Visuo-
meninio pobūdžio minėjimai
paprastai ruošiami sekmadie-
niais su pamaldomis ir aka-
demijomis.

Jaunimo centro valdybos
ruošimą minėjimą pradėjo ir
vedė renginių vadovė Albina
Ramanauskienė. Sugiedoti
Amerikos ir Lietuvos him-
nai, vadovaujant muzikui
Dariui Polikaičiui. Žodį tarė
svečias, Lietuvos gen. konsu-
las Anicetas Šimutis, atvykęs
iš New Yorko. Jis buvo pa-
kviestas Chicagos lietuvių ta-
rybos pasakyti kalbą sekma-
dienio ruošiamame Alto mi-
nėjime.

*Konsulo kalbos santrauka
spausdinama atskirai. (Red.)*

Čia jau gimusi, augusi ir
išsimokslinusi visuomeni-
ninkė Daiva Vaitkevičiūtė –
Meilienė kvietė jaunasias
šeimas daugiau dėmesio ir
laiko skirti lietuvių kalbai,
Lietuvos laisvės kovai, daly-
vauti demonstracijose, rašyti
laiskus ir siųsti telegramas
politikams, prezidentui, spau-
dai, TV, radiui.

Daivos žodis, paskleistas
gražia lietuvių kalba, iš jau-
nos ir jautrios širdies, paliko
klausytojams gerą, šiltą įspū-
dį. Be kita ko, priminė, kad
mūsų atstovybė Washingtone
yra finansiniuose sunkumuose
ir reikalinga skubios pa-
galbos.

Gal reikėtų atgaivinti
jungtinį komitetą ar sudaryti
naują, kuris prieš keletą metų
sukauptė lėšas ir įgalino at-
naujinti Lietuvos atstovybės
namus. Kai tiek daug dėme-
sio ir lėšų skiriama Lietuvai,
negalima užmiršti ir savųjų

reikalų, nes Lietuvos atsto-
vas šiuo metu atlieka labai
svarbų vaidmenį laisvės sie-
kiančių lietuvių pastangose.
Ir vėl iškyla vieningos ir ko-
ordinuotos veiklos reikalin-
gumas. Ar sugebėsime susi-
tarti?!

Minėjime pasirodęs sve-
čias iš Lietuvos, deputatas
Stasys Kašauskas, Jaunimo
centro renginių lankytojams
pažįstamas iš prieš keletą sa-
vaičių pasirodymo, graudeno
klausytojus Lietuvos įvy-
kiais, nors jis pats tuo laiku
ten nebuvo ir negalėjo daly-
vauti, nei TV bokšto gyny-
me, nei parlamento rūmų ba-
rikadavime. Juk deputatų
antrininkų nėra. Išrinktie-
siems, po kelis mėnesius sve-
čiuojantis turtingojoje Ame-
rikoje, parlamento (Aukš-
čiausios Tarybos) posėdžiuose
pasilieka tuščia vieta.

Meninėje dalyje poetė
Julija Svabaitė – Gylienė pas-
kaitė sibirinėmis temomis
poezijos.

Minėjimas užsklęstas vi-
siems dainuojant populiarias
daines, vadovaujant jauna-
jam muzikui Dariui Polikai-
čiui. Darius yra vienas iš po-
puliariausių jaunųjų muzikų
Chicagoje. Jis yra ir Daina-
vos ansamblio meninis vado-
vas bei dirigentas ir Kristijo-
no Donelaičio mokyklų mo-
kytojas ir choro vadovas, ir
roko muzikos grupės daini-
ninkas bei vadovas, ir kitų
kytojas ir choro vadovas, ir
roko muzikos grupės daini-
ninkas bei vadovas, ir kitų
lietuviškų renginių nuolatinis
dalyvis. Visa Polikaičių šei-
ma (tėvai ir 4 vaikai) dainin-
ga ir dalyvauja lietuviškoje
veikloje.

Jaunimo centro valdybos
pirm. Salomėja Endrijonienė
padėjo gausiai susirinku-
siems svečiams. Po progra-
mos susirinkusieji vaišinosi
Jaunimo centro moterų klubo
paruoštomis vaišėmis ir dali-
nosi įspūdžiais.

Lemonte, nuo vasario 17 iki kovo 11 d. vyksta lietuvių dai-
lininkų meno paroda. Ją apžiūrėjo Aleksandras Domanskis –
Lemonto lietuvių atstovas, Pat Michalski – speciali asistentė iš
Illinois gubernatoriaus įstaigos ir Anatolijus Milionas – Illinois
respublikonų tautybių pirmininkas.

VISI SIUNTINIAI Į LIETUVĄ
siunčiami su PRISTATYMU Į NAMUS
papigintomis kainomis.

Rūbai, maistas, vaistai –
**KIEKIAI NERIBOJAMI,
MUITO NĖRA.**

Savo daiktus siųskite mums paštu arba UPS.

TRANSPAK,

2638 W. 69th St. Chicago IL. 60629

312-436-7772

Bush. Tą turi žinoti visi mū-
sų senatoriai, kongresmanai,
nes komunikacijos blokada,
nesvarbu kur ji vyksta, Mas-
kvos, ar Vilniaus KGB rū-
muose, yra pagrindinis žmo-
gaus teisių ir demokratijos
paneigimas.

Reikia tikėtis, kad mūsų
veiksniai, ar "Hotlines" su-
pras savo pareigą esamoje
situacijoje. Gi pavieniams
asmenims reikėtų laiškais,
skundais užversti senatorius,
kongresmanus, TV stotis,
nes tai bus ir pozityvi kova
dėl Lietuvos žmonių teisių ir
Lietuvos nepriklausomybės.

Bronius Juodelis

Girdėta iš Vilniaus

Balys Gaidžiūnas

ISTEIGTAS GYNIMOSI FONDAS

Auksčiausios Tarybos nutarimu įsteigtas Lietuvos nepriklausomybės gynimo fondas. Iš to fondo jau po 20.000 rublių paskirta televizijos bokštą ginusių ir žuvusių šeimoms. Kai kurios žuvusiųjų šeimos net buvo atsisakiusios sumą priimti, sakydami, kad jie apdovanoti brangiausiu ordinu ir taip yra pakankamai pagerbti.

Bet tas fondas ne vien tik žuvusių šeimoms remti įsteigtas. Jo ištekliais, nes manoma, kad į tą fondą įplauks rimtos aukotojų sumos, bus remiami visi Lietuvos nepriklausomybės reikalai. Į jų pirmąją vietą įskaitant ir gynybą nuo vidaus ir išorės priešų. Todėl, dabar nėra reikalo panašioms tikslams surinktas auksas siųsti pavieniams asmenims, o jas nukreipti į įsteigtą gynimosi fondą.

• **Č. STANKEVIČIUS**, Lietuvos parlamento narys ir deryboms su Sovietų sąjunga atstovas, išvyko į Maskvą aiškintis dėl būsimų derybų pirminio susitikimo. Apie derybas iš Maskvos kalbama tik užuominomis, kad jos prasidėsiančios greit, bet vis atidėliojama tolimesniai laikui.

Iš Lietuvos pusės tą reikalą judinti paskirtas ministras be portfelio Aleksandras Kabišovas.

• Į **MINISTERIŲ KABINETĄ**, jį pertvarkant, šią savaitę paskirti keturi nauji ministrai: žemės ūkio – Rimvydas Survila, finansų – Kunevičius, materialinių išteklių – prof. Židonis ir ministras be portfelio – Aleksandras Kabišovas.

• **DARANT** visuomenės apklausa, kaip Lietuvos gyventojai vertina Sovietų sąjungos prezidentą Gorbačiova ir Rusijos respublikos prezidentą Jeltsiną, rasta: Jeltsinu patenkinti virš 70% gyventojų, o Gorbačiovu tik 9%.

• **LIETUVOS** delegacija, o taip pat Latvijos ir Estijos, yra išvykusios į Daniją, kur Kopenhagoje posėdžiauja šiaurės kraštų atstovai ir svarsto, kokią pagalbą dabartinėse sąlygose gali duoti Baltijos valstybėms. Lietuvos delegacijai vadovauja Bronius Kuzmickas.

Vasario 27 d. Kopenhagoje buvo skirta tik Baltijos kraštams. Joje, be šiaurės kraštų, atstovai dalyvavo iš Olandijos, Belgijos ir Luksenburgo. Minėti trys kraštai taip pat ruošiasi svarstyti Baltijos kraštų reikalus.

• **LIETUVOS** Auksčiausios Tarybos pirmininko Vytauto Landsbergio populiarumas iškilo į pirmą vietą ir vertinamas 44%. Antroje vietoje Algirdas Brazauskas – 21.30%, o K. Prunskienės dar žemiau, berods tik 14%.

• **ISLANDIJA**, kada Sovietų sąjunga atšaukė savo atstovą, pakartotinai priminė, kad Lietuvos respublikos nepriklausomybės atstatymas nėra Sovietijos vidaus, o tarptautinis reikalas.

• **PRANCŪZIJOS** 62 intelektualai, jų tarpe ir trys Nobelio premijos laureatai, parašė raštą Gorbačioviui, kad nedarytų jokių kreivų ėjimų, o visiem trim Baltijos kraštams gražintų. Antroje pasaulinio karo pradžioje sutripta nepriklausomybė.

• **LIETUVOS** parlamentas ir toliau svarsto valstybinio turto privatizacijos įstatymą. Tą reikalą ne taip lengva spresti, nes kai bus įstatymas priimtas, prasišės ir to turto išpardavimas. O dabar išparduoti už bevečius rublius, būtų pačios valstybės skriaudimas. Kai kurie atstovai pasisako, kad už rublius būtų parduodama tik smulkieji objektai ir tik eiliniams gyventojams daroma tokia išimtis. Tuo būtų atsikratoma spekuliantų, turinčių glėbius rublių ir norinčių daug ką supirkti.

• **LIETUVOS** min pirm. G. Vagnorius pranešė, kad jau šią savaitę bus pradėtas svarstyti visiems darbininkams ir tarnautojams atlyginimų pakėlimas, nes po to seks ir maisto kainų pakėlimas. Maisto kainų pakėlimas bus derinamas su gamybos išlaidomis.

• **BUVUSI** ministrė pirm. K. Prunskienė, ilgoką laiką buvusi Vokietijoje, vasario 20 d. grįžo į Vilnių. Laikraštininkų klausinėjama pasisakė, kad ji atėityje mananti daugiausia išitraukti į parlamento darbą ir pradėsianti naują politinę liniją. Kokia ta linija būsianti, nepaaiškino.

Jai, būnant Vokietijoje ir ten darant kelius pareiškimus, primetama, kad tie pareiškimai būtų prieštarausiantieji Lietuvos reikalams. Ji tai paneigė.

• **MOLDAVOJE** susiorganizavo lietuvių draugija "Lietuva". Ten esą 60 veiklių lietuvių. Jų tarpe du mokytojai, kurie norinčius moko lietuvių ir rumunų kalbas. Buvo atšvesta Lietuvos nepriklausomybės šventė. Ją rėmė ir Rumunijos valdžia, organizatoriams davusi 2000 rublių paramos. Jie galvoja įsigyti

JIS VISUR SKUBĖJO SU PILNOM SAUJOM DOVANŲ Atsisveikinant su savanoriu kūrėju pulk. leit. Viktoru Sutkum

J. Lukošius

Pulk. leit. VIKTORAS SUTKUS mirė 1990 gruodžio 28 Bad Kreuznache. Palaidotas 1991 sausio 3 Huttenfelde, dalyvaujant apie 60 žmonių. Ryta Huttenfeldo katal. bažnytėlėje šv. mišias už velionį aukojo ir pamokslą apie sielos nemirtingumą pasakė kun. Jonas Dėdinas Kalėdų ir kitoms giesmėms bei Lietuvos himnui panaudotas magnetofonas.

Kapinių koplyčioje kastas buvo apdėtas Vasario 16 gimnazijos bei Vokietijos LB valdybos, našlės ir artimųjų vainikais bei gėlėmis. Iš abiejų šonų stovėjo po du, tautiniais drabužiais apsirendę, mokiniai.

Gedulo muzikos garsams sklindant, kun. J. Dėdinas skaitė maldas. Vasario 16 gimnazijos ir Vokietijos LB valdybos vardu atsisveikino

direktorius Andrius Smitas. Anot jo, kai kurie žmonės rūpinasi tik savimi, kiti dar ir šeima, o dar kiti dirba visuomenės labui. Kai jie miršta, pirmųjų beveik niekas nepasigenda, antrųjų liūdi jų šeimų nariai, o trečiųjų – plati visuomenė bei tauta.

Velionis priklauso trečiųjų grupei. Pulk. Sutkus buvo linksmas žmogus, nuo pat jaunystės susijęs su aplinka. Jis buvo savanoris kūrėjas, savo jaunas jėgas paskyręs kovai dėl Lietuvos laisvės. Įsijungęs į kariuomenės gretas, jose pasiliko visą gyvenimą, pasiekdamas pulk. leitenanto laipsnio. Dirbo Lietuvos kariuomenės general. štabe – buvo atsakingas už jaunų kareivių mokymą. Ir po karo Vokietijoje nenusivilko kario uniformos. Iki išėjimo į pensiją dirbo ameri-

kultūrinius namus, stoti nariu į Lietuvių Bendruomenę.

• Į **LIETUVĄ**, informacijos tikslais, buvo atvykę Gudijos demokratinio sąjūdžio atstovai. Juos, pasikalbėjimui apie Gudijos nepriklausomybininkų siekius, buvo priėmus ir Auksčiausios Tarybos pirmininkas Vytautas Landsbergis.

• **LIETUVOJE** einantieji laikraščiai, kurie anksčiau nemažai rašydavo apie parlamento ir vyriausybės narių nesutarimus, dabar rašo, kad santykiai išsilyginę ir darbas daug sklandžiau vyksta.

• **VILNIUJE** viešėjo Lenkijos skautų delegacija, kuri norinti su Lietuvos skautais palaikyti nuolatinius ryšius.

• **NORINTIEJI** kaip nors Lietuvos reikalams pakenkti, buvo pradėję skleisti gandus, kad dabartinė Lietuvos vyriausybė, vadovaujama Gedimino Vagnoriaus, neteisėtai išrinkta. Esą, kada buvo balsuojama, parlamente nebuvo reikalingos 92 atstovų daugumos.

Tuo reikalu parlamento sekretorijatas pranešė, kad reikiama dauguma, net su kaupu, buvusi ir priekaištai be jokio pagrindo.

• **LIETUVOJE** buvo prisimintos keturios svarbios datos. Tai 650 metų nuo Lietuvos valdovo Gedimino mirties, 190 metų nuo vyskupo Motiejaus Valančiaus gimimo, 115 metų nuo poeto Prano Vaičaičio gimimo ir 100 metų nuo Vasario 16-tos akto ir ilgamečio Lietuvos atstovo Paryžiuje, Petro Klimo gimimo.

kiečių armijos daliniuose: buvo įvairių lietuvių darbo kuopų vadu įvairiose vietovėse, paskiausiai Schwetzingene ir Darmstade.

Rūpėjo velioniui ir lietuviški reikalai: 1954/55 buvo Vokietijos LB garbės teismo, 1956-59 – Tarybos ir tris kadencijas – Vokietijos LB valdybos narys. V. Sutkus ne tik darbu, bet kartu su žmona Veronika ir savo ištekliais paveikiai rėmė lietuvių išėjų institucijas bei spaudą – Dirvą, Vilties draugiją, Karį ir kit. Jis buvo vienas pirmųjų Lietuvių fondo narių. Stambiomis sumomis rėmė jaunimo švietimą, ypač Vasario 16 gimnaziją.

Kai Romuvos pilies gaisras sunaikino mokinių orkestrą, Viktoras ir Veronika Sutkai tuojau atskubėjo su pagalba, paaukodami 10.000 DM muzikos instrumentams pirkti. Taip pat stambiomis sumomis rėmė berniukų bendrabučio statybą, pilies remontą, gimnazijos išlaikymą. V. ir V. Sutkams priklauso ir Vokietijos LB valdybos padėka už jos INFORMACIJŲ biuletenio nuolatinę paramą.

Direktorius A. Šmitas pažadėjo, kad Vokietijos lietuviai, ypač Vasario 16 gimnazija, lankys jo kapą ir prisimins maldose.

Vokiečių – lietuvių draugijos pirmininkas dr. Jonas Norkaitis sakė, jog atsisveikindami su V. Sutkumi, atsisikirame su karzygišku Lietuvos laikotarpiu, kurio statytoju, kaip savanoris kūrėjas, buvo velionis. Ir Lietuva iki šiol neturėjo garbingesnio vardo, kaip savanorio kūrėjo. Kalbėdamas vokiškai, dr. Norkaitis pastebėjo, kad Sutkus gerai suprato ir lietuvių su vokiečiais bendradarbiavimo svarbą. Jis buvo vienas Lietuvių-vokiečių draugijos steigėjų. Apie porą dešimtmečių teko su juo dirbti tos draugijos vadovybėje.

Mylėdamas lietuvių jaunimą, velionis su žmona norėjo praleisti savo gyvenimo saulėlydį arti jo – Romuvos pilyje yra išsinuomavę butą, bet nebespėjo į jį persikelti. Bent amžiną poilsį rado jo kaimynystėje. Reikšdamas našlei Veronikai užuojautą, guodė ją viltimi, kad jos vyro darbai turės vertę ir amžinybėje.

Po kun. Dėdino maldų sugiedota Viešpaties angelas... Trimis saujomis gelsvo kapinių smėlio ant Sutkaus karsto našlė Veronika atsisveikino su savo vyru, o visi kiti – su savo bičiuliu bei geradariu pulk. leit. V. Sutkum.

Našlė Veronika, globojama jaunos gydytojos Balevičiūtės iš Vilniaus, pakvietė visus pietų į Vasario 16 gimnazijos valgyklos salę.

MOTERIS SU BALTU CHALATU

Dr. K. Paprockaitės – Šimaitienės knygą sutinkant

Autorė, o taip pat ir tos knygos leidėja – Dr. K. Paprockaitė – Šimaitienė, siūsdama knygą paminėti Dirvoje, rašo:

"Siunčiu ką tik išėjusią iš spaudos savo knygą "Moteris su baltu chalatu".

Norėčiau, kad skaitytojai suprastų gydytoją ne tik kaip profesionalą, bet ir žmogų, kuris deda maksimalines pastangas išgelbėti juos iš katastrofiškos padėties.

Gydytojai surastų dalelę savęs ir situacijas į kurias jie buvo patekę.

O jaunimas, kuriam taip grėsia XX a. klaidingi vinčiai, jų išvengtų.

Tada skaityčiau, kad mano rašymo darbas nenuėjo veltui."

Perskaičiau tą knygą, lyg kokių sunkių išgyvenimų, su dėtingą novelę. Skačiau kai kurias tos knygos dalis ir tada, kada jos buvo spausdinamos Draugo dienraštyje. Tada ir dabar gerėčiau, kad autorė, po sunkių ir ilgų darbo valandų, turėjo jėgų vesti užrašus ir vėliau įdomiai perduoti skaitytojui.

Tai didelė dovana mums visiems, kurie rūpinamės ne tik savo sveikata, bet dažnai nenoromis, o kartais jau ir pavėluotai, ateiname prie gydytojo kabineto durų vis galvodami: eiti ar grįžti atgal. Ir dažnai, kad ir nenorint, nedrąsiai praveriam duris.

Paulius Jurkus, kuris tą knygą paruošė spaudai ir iliustravo, rašinyje – Istorijos iš ligoninės gyvenimo, rašo:

"Knygoje yra 35 pasakojimai. Perėjusi šešias ligonines, ji ten sutiko įvairiausių pacientų. Ligoninėse ji pra-

leido 36 metus. Tai kiek daug perėjo ligonių per jos palatas, palikdami savo rūpesčius, ligas. Iš jų pasirinko tik pačius ryškiausius.

Aprašomi rūkymo ligoniniai, alkoholikai, įvairūs gimdymo atvejai, moterų ligos, vėžys, karo invalidai be rankų, kojų, išprotėję nelaimingi žmonės, pasimaišo ir čigonai su savo palapinėmis, įvairūs narkotikai, tamsios negrų buveinės.

Autorė nelieta abejinga

savo žmogui. Ji juk ir atėjo į ligoninę, kad išgelbėtų jį iš mirties glėbio. Ir kokia išpuilinga ir dramatiška ta gydytojų kova, kad išgelbėtų brangiausią turtą – žmogaus gyvybę. Su baltais chalatais žmonės darosi čia tokie brangūs, tokie svarbūs herojai, nes jie paliegėlių vėl pastato ant kojų ir į rankas įduoda gyvenimo viltį.

Autorė tą meilę žmogui pratęsia dar toliau: ji nori ne tik pagydyti, bet ir jam įkvėpti sveikos moralės principus. Ji rūpinasi, kad žmogus nerūkytų, nevartotų alkoholio, kad per jos aprašymus pagerėtų visa aplinka. Gyvenimas yra žiaurus, grubus, tegu pats žmogus jo nepadarą dar žiauresnio, grubesnio. Priešingai, tegu savo meile jį padaro geresniu."

Knyga didelio formato (9X6 colio), kietais viršeliais 494 psl. Kaina nenurodyta. Atspausa 500 egz.

Dirvos skaitytojus su ta įdomia knyga supažindinsime parinkę vieną iš trumpesnių pasakojimų "Neužmirštamasis įvykis", kuris paryškina Dr. Konstancijos Paprockaitės – Šimaitienės rūpestingą gydytojos pareigų atlikimą

B.G.

NEUŽMIRŠTAMAS ĮVYKIS

Žiema. Baltu sniego apdangalu pasipuošė žemė. Deimantinėse snaigėse žaidžia gatvių žiburiai. Medžiai užmigo po baltais lyg vestuviniiais rūbais. Nuostabiai giedras dangus. Mėlynojo padangėj spindi auksinės žvaigždutės. Lėtai, lėtai dangumi plaukia mėnulis. Jis apšviečia baltą pūko debesėlius ir savo sidabrine šviesa papuošia jų krašteliuos. Debesėliai sukasi aplink žvaigždutes ir sudaro fantastiškas figūras.

Grįžtu į gyvenimo tikrovę. Ji slepiasi už St. Francis ligoninės raudonų mūro sienų, kur aš atlieku interno stažą.

Sekmadienis. Budžiu vidaus ligų skyrių. Darbas yra įtemptas ir sunkus. Dirbu ištisas 48 valandas. Būna didelė prabanga, kai gaunu be pertraukos pamiegoti bent porą valandų. 12:30 val. Po vidurnakčio. Suskambėjo telefonas. Pakėliau ragelį ir išgirdau gailestingos sesutės balsą:

– Daktare, – pasakė ji, – dr. Cenzano nori su jumis kalbėtis, – ir sujungė mane su juo.

Čia kalba dr. Cenzano, – pasakė jis man. – Aš esu pas pacientą. Mano manymu, jis serga akutiniu inkstų uždegimu. Daktare, būkit tokia maloni, kaip galima greičiau padarykite mikroskopinę šlapimo analizę ir praneškite man rezultatus.

– Gerai, aš padarysiu, – pasakiau jam. Jis davė man savo telefono numerį ir pakabino triūbelę.

Už kelių minučių atvyko elegantiškai apsirengęs, kokių 18 metų jaunuolis. Jis padavė man šlapumą ir atsiprašė, kad jį atvežė vyno stikluke, nes jo mama ant greitųjų nesurado buteliuko. Jau nuolis atsisveikino ir dingo už laboratorijos durų.

Atsisėdau prie mikroskopo. Paėmiau su pipete lašelį šlapimo ir užlašinau po mikroskopu. Bandau visokiais padidinimais ieškoti šlapume raudonųjų ir baltųjų kraujo

rutuliukų. Deja, jų kaip nematau, taip nematau. Matau tik kelis oro burbuliukus, patekusius po stikliuku, ir tiek. Labai susijaudinau. Net prakaitas išpylė man kaktą, nes žinojau dr. Cenzano karštą būdą. Jis dėl savo tokio būdo internų ir rezidentų buvo vadinamas "Charakteriu". Ir kaip gi aš galiu jam skambinti ir pasakyti, kad šlapume

nerandu kraujo rutuliukų! Juk jis aiškiai man pasakė, kad pacientas serga akutiniu inkstų uždegimu. Šlapumas tikrai yra raudonas. Bet kur gi dingio kraujo rutuliukai?

Mano galva pasidarė sunki. Parėmiau aš ją su kaire ranka, o su dešine pasiėmiau naują stikliuką ir, atsargiai išlašinusi šlapumo lašelį,

(Bus daugiau)

FOTOALBUMAS "LIETUVIŲ ŠVENTĖS"

Edita Nazaraite

Šiomet Chicagoje dienos šviesą išvydo meninės fotografijos leidinys "Lietuvių šventės". Tai Lietuvos fotomenininkų parodos katologas. Paroda vyko 1990 m. spalio 19-29 d.d. Čiurlionio galerijoje, Chicagoje. Knygą sudarė čekagietis fotomenininkas ir įvairių dailės parodų kuratorius Algimantas Kezys, išleido "Galerija". Įvadą lietuvių ir anglų kalbomis parašė Danutė Bindokienė, o epilogą angliškai – Mykolas Drunga. Trumpą epilogo santrauką lietuviškai parašė poetas Julius Keleras.

Praėjusiais metais vykusioje meninės fotografijos parodoje Chicagoje dalyvavo devyniasdešimt autorių iš Lietuvos. Ekspozitą atrinko Lietuvių Fotografijos draugija. Parodą organizavo Budrio vardo lietuvių foto archyvas ir A. Kezys.

Leidinyje "Lietuvių šventės" spausdinamos rinktinės šios parodos fotografijos apie lietuviškas šventes. 260-ties puslapių fotoalbume yra 208 meninės nuotraukos, sugrupuotos į septyniolika skyrių: "Lietuvos peizažai", "Prisimenant prieškarines tautos dienos šventes", "Folkloro šventės", "Užgavėnės ir kaukės", "Turgūs", "Kaziuko mugė", "Vakaruškos ir gegužinės", "Jaunimo pasilinksminimai", "Šeimos šventės", "Kai širdy šventė", "Mokslo metų užbaigimas", "Vestuvės", "Velykos", "Tragiškųjų įvykių minėjimai", "Laidotuvės", "Kopų lankymas", "Lietuvos atgimimas".

Gal kiek abejonių gali kelti perdėm smulkus teminis nuotraukų sugrupavimas, kai kuriuos skyrius galima buvo apjungti. Galima pasigesti dar vienos labai reikšmingos šventės, kuri yra švenčiama visame katalikiškajame pasaulyje, taip pat ir Lietuvoje – tai šv. Kalėdos,

Kūčių vakaras. Kodėl nuotraukos šia tema nepateko į parodą ar leidinį, lieka didelė mįslė.

Parodos leidinys "Lietuvių šventės" prasideda lyrišku lietuviškų peizažų ciklu – tai šventė akiai ir širdžiai.

Ne vien tik istoriniu požiūriu įdomios Kazio Daugėlos nuotraukos, darytos net 1938 m.

Tautinių rūbų raštais, skaidriomis šypsenomis ir šokio ritmu mirga marga folklorinės šventės, ypač poetiškas Artūro Poškaus ciklas "Joninės".

Bene išraiškingiausia šventinė nuotaika – užgavėnių metas, išradingos kaukės ir sąmojingi pokštai. Įdomius momentus objektyve užfiksavo fotografai L. Rukas ir A. Jakštas.

Daug gyvybės ir sveiko erzelio sklinda iš meninių nuotraukų apie lietuviškus turgus, Kaziuko mugę.

Vakaruškų, gegužinių bei jaunimo susiejimų gražiausios akimirkos sustingo išraiškinguose fotolakšuose: seni ir jauni veidai, mieste ir kaime Lietuvos žmonės moka džiaugtis ir šypsotis.

Šeimyninių švenčių nuotraukose žmonės labiau individualizuoti. Jautria "fotoakimi" išsiskiria Valerijos Dichavičienės sukurti moterų portretai.

Jaudinančiu momentu apstu nuotraukose apie mokslo metų užbaigimą. Jose spinduliuoja Lietuvos jaunystė, mokytojų rimtis.

Yra vietos ir liūdesiui: laidotuvių, kapinių ciklai nuiteikia minoriškai, grąžina į sunkių laikų apmąstymus.

Gaiviausiai atrodo nuotraukos Lietuvos atgimimo tema, nes jos užfiksavo pačią gražiausią šventę – lietuviškos dvasios atgimimą, tikėjimą į savo tautos teisę BŪTI LAISVĖJE...

ATEINA IR LIETUVOS EILĖ Į PILNĄ LAISVĘ...

(Atkelta iš 1 psl.)

Kovo 11-sios Aktas, kaip ir Vasario 16-sios, pareikalavo kraujo aukų. Už jį savo gyvybes atidavė penkiolika mūsų tautos augintinių, kurių vardai aukso raidėmis liks įrašyti tautos istorijoje. Pasiųsdamas tankus ir juodkepurį gaujas prieš ramius Lietuvos gyventojus Gorbačiovas sukėlė pasipiktinimo bangą visam Vakarų pasaulyje. Kartu jis atidarė akis ne vienam Vakarų naivuoliui, kad jis nėra nei demokratas, nei humanistas, kokius jį vaizduoja Vakarų spauda, bet yra užkietėjęs komunistas, kuris nori išgelbėti komunizmą ir beirstančią Sovietijos imperiją.

Argi bent kiek save gerbiantis valdovas drįstų viešai teigti, kad jis apie tankų pasiuntimą nieko nežinąs, o po to kepti potvarkius, kad Lietuvos žmonių balsavimas už nepriklausomybę ir demokratinę santvarką, esąs nelegalus, kad kareivių būriai turi patruliuoti miestų gatves, kad stambūs rublių banknotai paverčiami beverčiais ir t.t. Šis tariamasis demokratas ir Nobelio Taikos premijos laureatas nesiskaito su žmonių valia, kaip nesiskaitė jo pirmtakūnai, pradedant Leninu ir Stalinu.

Tikrovėje Nobelio Taikos premija priklauso ne ginklams žvangančiam pavergėjui, bet už mažos tautos laisvę ir demokratiją kovojančiam mūsų Vytautui Landsbergiui.

Jaučiamės tvirti ne fizine galybe, bet todėl, kad moraliniais ir juridiniais aspektais pagrįsta teisybė yra mūsų pusėje. Gorbačiovas drįsta skelbti pasauliui, kad kovo 11 dienos aktas esąs nelegalus, kaip lygiai nelegalus š.m. vasario 9 dienos tautos pasisakymas už nepriklausomybę. Gorbačiovas užmiršta, kad tikrai nelegalus yra raudonosios armijos buvimas Lietuvoje, kuri tankais užpildinėja ir žudo beginklius gyventojus. Ir kuo greičiau ji iš Lietuvos išsikraustys, tuo geriau ir ramiau bus visiems, įskaitant ir Sovietų Sąjungą.

Ar tarptautinės teisės požiūriu Gorbačiovas turi bent krislėlį juridinės galios testuoti Lietuvos okupaciją? Atsakymas – jokios. Ribbentropo–Molotovo paktas, kuris leidžia Stalinui okupuoti Baltijos valstybes, yra visuotinai pasmektas, neišskiriant ir Sovietų Sąjungos, ir skaitomas niekingu.

Jei piktinamės Ribbentropo–Molotovo paktu, kuriuo Hitleris buvo užrašęs Stalinui Baltijos valstybes ir pusę Lenkijos, tai su dideliu apgailestavimu turime pripažinti, kad karo išvargintos Vakarų demokratijos, Stalinui davė daug daugiau – visą Rytų Europą ir beveik pusę Vokietijos. Šioji Europos dalis, Churchill žodžiais tariant, atsidūrė anoj pusėj Geležinės uždangos.

Bet Stalinui ir to buvo negana. Jo planuose buvo visos Europos užėmimas, išnaudojant demokratines santvarkos silpnynes, sufalsifikuojant žmonių valią pagalba komunistų partijų Italijoje, Prancūzijoje ir kitose Europos valstybėse. Stalino nepasotinami norai pagimdė šaltąjį karą ir Maršalo planą. Į Europos ekonominio atstatymo Maršalo planą įsijungė 17 valstybių, išskiriant Sovietų Sąjungą ir devynis jos kontrolėn pakliuvusieji Rytų Europos satelitai. Vakarų Europą buvo išgelbėta.

Nė viena Rytų Europos valstybė nenorėjo pasilikti anoj pusėj geležinės uždangos. 1956 metais Vengrijos bandymas atgauti laisvę buvo Kremliaus žiauriai numalšintas panaudojant pustrėčio tūkstančio tankų ir 200,000 raudonarmiečių. 1968 metais analogiškai buvo sutramdytos Čekoslovakijos pastangos išsilaisvinti. Dubčekas bandymas sukurti komunistinę valstybę su žmonišku veidu buvo atmestas. Kremliaus valdovai pripažino, kad tokio dalyko, kaip komunizmas su žmonišku veidu, nėra ir negali būti. Čekoslovakijos bandymas išsilaisvinti pagimdė ir taip vadinamą Brežnevo doktriną, anot kurios, komunistine tapusi val-

stybė, tokia pasilieka amžinai.

Bet ka mes matome šią dieną? Pasaulio progresas eina demokratėjimo kryptimi. Vos dvidešimtmečiui praslinkus nuo Brežnevo pareiškimų, Čekoslovakija šiandien tvarkosi demokratiškai. Lygiai taip pat ir Vengrija, kuriai teko laukti virš 30 metų. Lenkija, kaip ir Romunija, po politinių konvulsijų ir sąmyšių, šiandien žengia pirmuosius žingsnius demokratinės santvarkos link. Brežnevo doktrina, kartu su komunizmu, išmetamos į istorijos šiukšlyną.

Ateina ir Lietuvos eilė į pilną laisvę ir demokratinę santvarką. Beprikeliantis antrasis šaltasis karas tą gali kuriam laikui nudelsti, kaip šių metų sausio mėnesį į Vilnių atsiųsti Gorbačiovo tankai ir juodkepuriai parodė. Bet Maironio žodžiais tariant – nebeužtvenksi upės bėgimo.

Kolonijinių imperijų amžius jau senai yra praėjęs. Atsilikusioji Sovietų Sąjunga yra paskutinė tokia imperija. Bet ir jos pamatai regimai jau braška. Ar išgelbės ją begimstantis antrasis šaltasis karas? Komunizmo aparatčiai, kegebistai ir raudonosios armijos generolai tebetupi savo vietose svajodami ir planuodami apie stalinizmo atgaivinimą. Jų viltis – apgaulingai Vakarams besisypsantis Gorbačiovas.

Tuo tarpu sveikas protas sako, kad Sovietų imperijos išsigelbėjimas yra tik pasukus į demokratijos kelią. Kuo greičiau ta imperija paleis laisvėn besiveržiančias tautas, tuo greičiau išeis ir į jos pačios sveikatą.

Jau nuo seno yra žinomas dėsnius, kad imperialistinė valstybė pavergtas tautas gali išlaikyti vergijoje tik brutali priepaudo kelio. Bet nuo to kenčia ir patys pavergėjai. Brutali priepaudo yra priežastis stagnacijos ekonominėje, politinėje ir kultūrinėje srityje.

Vakarų bandymas pašalpomis ramstyti pragarą sau susikūrusią ir braškančią Sovietų imperiją, tai tik meškos patamavimas demokratijai ir iš Sovietų imperijos kalėjimo laisvėn besiveržiančiom tautom.

Minėdami Vasario 16-sios aktą turime okupantui ir pasauliui pakartotinai priminti, kad Lietuva nėra separatistinė sovietų respublika, bet iš okupacijos išsivaduojanti valstybė. Kaip Husseino pasakymas nepadarą okupuotos Kuwaito valstybės 19-ja Irako provincija, taip lygiai Kremliaus paskelbimas, nepadarą okupuotos Lietuvos sovietine respublika.

Didžiudamies savo jaunimu pavergoje tėvynėje ir

PO ĮSPŪDINGO JAV LAIMĖJIMO

sutelkimo, o su sąjunginiais net 3/4 milijono.

Karinė pergalė tačiau neišsprendė visų Vid. Rytų problemų. JAV čia veikė JT Saugumo Tarybos įgaliojimu. Veikti reikėjo skubiai, nes Irakas siekė įsigyti atominius, biologinius ir cheminius masinio sunaikinimo ginklus. Iš tikro ta pati Saugumo Taryba yra jau seniai priėmusi eilę rezoliucijų, kurioms nebuvo duota eigos. Dėl Palestinos, Libano, Kipro.

JAV, norėdamos turėti respektą arabų valstybių tarpe, kurių valdovai nėra rinkti, bet vis tiek turi skaitytis su masių nuotakomis, turėtų pajudinti tų problemų sprendimo eigą. Nemaža galvosūkį sudaro faktas, kad turtingos nafta arabų valstybės yra mažesnės už jų nieko neturinčius kaimynus, kurie skaito, kad tai didelė neteisybė.

Be to, dar neišspręstas ir Irako klausimas. Ruošdamasis užkariavimams jis įklimpo į skolas, didelius nuostolius jis patyrė ir per bombardavimus. Vienu žodžiu, reparacijų ir nuostolių atlyginimo iš jo nėra ko tikėtis. Be to dar lieka paties Saddamo klausimas.

Palikti tokį nusikaltėlį savo vietoje būtų bet kokios teisybės išniekinimas. Tačiau jį užtaria Gorbačiovas, ir apamai, dauguma suverenių valstybių visomis jėgomis stengiasi išlaikyti 'nesikšimo į vidaus reikalus' principą. Jei jis bet kiek atleistų savo režimą, jį greičiausiai likviduotų patys irakiečiai, kaip italai Musolinį. Bet netvarkos atveju ar į Irako teritorijas, su jų žemių turtais, nesikėsins stipresni kaimynai, kaip Iranas ir Sirija?

Žodžiu, tvarkai ir taikai išlaikyti reikėtų sukurti kokią organizaciją, tarptautines pinigines institucijas, kurios galėtų pasiturinčiųjų valstybių kapitalus išskolinti mažiau turtingom, kad nesijaustų dabartinė bedugnė tarp turčių ir elgetų.

Teoriškai tai įmanoma ir net nesunku, tačiau JAV tam turės panaudoti savo naujai įgytą autoritetą. Iki Pabaltės iš ten dar labai toli. Čia – Latvijoje ir Estijoje – sekmdienį buvo prarastas plebecitas, panašiai kaip anksčiau Lietuvoje, ar likti Sovietų

Sąjungoje. Dėl didesnių rusų mažumų čia mažiau balsavusių pasisakė už laisvę (Lietuvoje per 90%). Estijoje balsavo 80% turinčių teisę. 70% jų pasisakė už laisvę, Latvijoje 77% pasisakė už laisvę, 21% prieš.

Tie pasisakymai neturi legalios reikšmės, bet vaizdžiai parodo gyventojų nusistatymą. Kaip žinia, kovo 17 d. Gorbačiovas nori prarasti panašų referendumą visoje Sovietijoje. Jis tikisi, kad dauguma pasisakys už Sovietų Sąjungos, kurią nors kita forma, išlaikymą. 6 tarybinės respublikos tame balsavime nutarė nedalyvauti. Rusija ir Ukraina į balsavimo blanką nutarė įtraukti dar kitus pasiūlymus. Vienas Taline gyvenęs rusas pareiškė ko respondentams: "Blogiau būti negali, už tat pasisakiau už atsiskyrimą".

PRANEŠIMAS FLORIDOS LIETUVIAMS

Ruošiama siunta (konteineris pasiųsti į Lietuvą Floridos lietuvių vardu. Kas turite atliekamų naujų ar dar gerų ir švairių vartotų drabužių, batų žaislų našlaičiams, lietuviškų knygų, naujesnių angliškų knygų ir kitokių dalykų, kurie yra reikalingi ir naudingi Lietuvoje, atveškite juos sekmadieniais į Miami lietuvių klubą. Jei kam taip patogiau, juos galite siųsti į klubą paštu arba United Parcel Service.

Prašom visus Floridos lietuvius į talką ir savanorius prisidėti prie paruošimo darbo. Juo bus daugiau darbininkų, tuo greičiau šį konteinerį pripildysim ir išsiųsim į Lietuvą. Dėl smulkesnių informacijų skambinkite dr. Birutei Pautienytei (305-782-0395, Pompano Beach). Rūtai Gustaitytei–Meyer (305-475-9685 – Davie) ar Ramutei Bergstrom (305-547-6441, North Miami).

Atnaujindami prenumeratą ir kitomis progomis Dirvai aukojo:

Račkauskas, P. Dorchester	10.00
Simonaitis, A. Rockford	25.00
Sukys, P. Kearny	25.00
Virpša, S. Chicago	10.00
Repčys, A. Hamilton	25.00
Kazemekaitis, V. Racine	5.00
Baras, S. Oak Brook	25.00
Žukauskas, K. Sunny Hills	25.00
Zaparackas, A. Highland B...	7.00
Kuopa, Worcester	50.00
Mikliai, V&B	
(A.A. R. Nemickas)	25.00
Čeikys, E. Parma	25.00
Nesavas J. MI	25.00
Babickas P. Worchester	25.00
Dirmantas B. Chicago	10.00

Visiems aukotojams

nuoširdžiai dėkojame.

**Romas Pukstys vėl važiuoja į Lietuvą
balandžio pradžioje.**

Pervedami doleriai, palikimai.

Priima laiškus, dokumentus, vaistus.

Perka automobilius. Atsiskaitymas iki
balandžio

**TRANSPAK,
2638 W. 69 th St. Chicago IL. 60629
312-436-7772**

IR PERSEKIOJAMAS IŠSIGELBĖJAU...

Rokas Petkevičius

Prisimenu, kada, prieš daugelį metų, ėjau į tarnybą Vilniuje Gedimino gatve, pro Lukiškių aikštę, kurioje tuo metu buvo didelis, triukšmingas mitingas. Plevėsavo iškeltos raudonos vėliavos, platforma buvo dekuruota raudonomis paklodėmis, sunkvežimiai apkabinėti raudonais audinių gabalais. Daugelis mitingo dalyvių buvo su raudonais raiščiais ant rankovių ir prie krūtinių prisisegę raudonus skudurėlius. Žodžiu, aikštė raudonavo ir atrodė kaip saulėleidžiai prieš audrą.

Iš garsiakalbių sklido tranki bolševikų maršų muzika. Skambėjo rusų revoliucinės dainos, o iš jaunų mitingo dalyvių krūtininių išsiveržę skardūs, sutartiniai balsai, šaukė: "Ura už Staliną, ura už Molotovą"! ir už kitus Kremliaus satrapus. Tai buvo komunistų kolaborantų džiaugsmo ir padėkos mitingas Stalinui už "išlaisvinimą" mūsų tėvynės, neva iš buržuazinės priespaudos.

Vienas, elegantiškai apsirengęs žydas, praeidamas pro mane pasakė: "Jaučiu, kad tie kvaili vaikai užtrauks nelaimę visiems žydams".

Išėjus tarnybos raštinėn, supratau, kad kas nors blogo atsitiko. Visi bendradarbiai tylėjo ir jų įtartinai žvilgsniai buvo atkreipti į mane. Po trumpos tylos, viena mašininė pasakė: "Tu jau atleistas iš tarnybos. Atleidimo raštas ant tavo stalo". Maniau, kad visi valdžios tarnautojai bus atleisti iš tarnybų, bet stebėjau, kodėl iš šios įstaigos tarnautojų, aš pirmas patekau į šią kategoriją?

Perskaitęs raštą, truputį susirūpinau, nes jame buvo parašyta ne tik tai, kad esu atleistas iš tarnybos, bet kad neturiu teisės dirbti bet kokią darbą Lietuvoje.

Galvojau už ką esu taip žiauriai nubaustas? Ir prisiminiau, kad prieš keletą metų pergyvenau džiaugsmo momentą. Išėjus raštinėn ir išgirdau: "Nueik rytoj į Kauno miesto ir apskrities viršininko įstaigą ir ten tau prisegs Gedimino ordiną".

Spėjau, kad mano tarnybos byla nebuvo sunaikinta ir ji pateko į NKVD rankas. O enkavedistai iš byloje rastų raštų, sužinojo apie tą mano ordiną. Dėl to jie uždraudė man dirbti Lietuvoje ir atleido iš tarnybos, kaip aršų smetoninką ir liaudies prieša.

Ilgai ieškojau darbo ir veltui varčiau įstaigų bei direktorių kabinetų duris. Tačiau vieną dieną nusišypsojo laimė. Kai nuėjau į Vilniaus miesto savivaldybę, pas van-

dentiekio ir kanalizacijos skyriaus direktorių Štolį, kuris buvo vokiečių kilmės ir ruošėsi repatrijuoti į Vokietiją. Todėl jis nekreipė dėmesio į mano iš tarnybos atleidimo raštą ir davė man gan gerą tarnybą.

Darbu ir skirtomis darbo valandomis buvau patenkintas. Tik tai man nepatiko politrukų propagandos mitingai, kurie buvo ruošiami beveik kiekvieną vakarą ir kuriuose turėjo dalyvauti visi įstaigos tarnautojai bei darbininkai. Vieną vakarą buvo sušauktas profsąjungos ir kadro pirmininkų rinkimo mitingas, kuriame buvo išrinktos dvi lietuviškos moterys, NKVD agentės: G. profsąjungos pirmininke ir R. kadro pirmininke.

Po rinkimų, kiekvieną rytą tos moterys ateidavo į įstaigą, pasipūtusios lyg karalienės, su NKVD karininkais, kurie netrukus pradėjo areštuoti to skyriaus nekaltus žmones.

Kartą buvau pakviestas į slaptą pogrindininkų susirinkimą, kuriame po pasitarimų bei broliško pasikalbėjimo, išsijungiau į pogrindžio veiklą. Dirbant pogrindyje, pasi-taiko tiesiog kurioziškų atsitikimų. Vieną naktį, eidamas gatve su slaptais raštais, pamaniau, kad iš skersgatvio išlindę trys bolševikų kareiviai – patruliai ir artinosi prie manęs. Padėtis buvo bjauri. Maniau bėgti, bet pagalvojau, kad gali nušauti. Staiga ėmiau suvaidinti girtuoklį. Padraikiau ilgus plaukus ant veido, suglamžiau skrybėlę ir atsirėmęs į telefono stulpą, vos ant kojų nustovėdamas, pradėjau dainuoti rusišką dainą. Priėję patruliai pastovėjo, pasiklausė mano dainų ir pasakė: "Girtas svolač" – nuėjo. Džiaugiausi, kad man pasisekė juos apgauti.

Vieną balandžio mėnesio dieną, einant gatve, priėjus jaunas lietuvis paklausė: "Ar tu Petkevičius"? Negavęs atsakymo, tęsė toliau: "Nebijok, aš vakar grįžau iš Vokietijos su svarbiomis žiniomis."

O rytoj vėl važiuosiu į Vokietiją".

Pagalvojęs, kad gali būti bolševikų provokatorius, pasakiau, kad dąsą į Vokietiją sunku patekti, nes siena yra labai stropiai bolševikų saugojama. Apie tai jis nenorėjo kalbėti. O kai paklausiau, kas jam rekomendavo mane? Atsakė, kad vienas mano draugas aktivistas. Po to kalbėjo toliau: "Labai sunku sužinoti karo pradžios tikslią datą, bet yra žinoma, kad birželio mėnesį, nuo dvidešimos iki trisdešimos dienos, tikrai prasidės vokiečių – rusų karas. Jūs ruoškitės ir iki to laiko būkite pilnai pasiruošę". (Bus daugiau)

GORBAČIOVAS ATGIJĖS STALINAS

A. KALVAITIS

8 pėdų ilgio plakatas, protestuojantis prieš Sovietų agresiją, kvietė kanadiečius nepsigauti, nes "šaltasis karas dar nesibaigė ir rytoj gali prasidėti trečiasis pasaulinis karas." Jis taip pat apeliavo į Kanados katalikus melsti Dievo Motiną, "kad ji gelbėtų Marijos žemę – Lietuvą ir visą pasaulį".

Tuo pačiu laiku panašios akcijos ėmėsi ir JAV, Prancūzijos, Ispanijos ir kitų kraštų TFP organizacijos. Sao Paulo, Brazilijoje, mieste TFP protestuodami prieš sovietų žygius, suorganizavo eisną judriausiomis šio industrinio miesto gatvėmis. Prof. Plinio Correa de Oliveira, Brazilijos TFP prezidentas, pasiuntė Fax laišką prezidentui Landsbergiui, išreikšdamas savo paramą ir pasigėrėjimą už jo vedamą pasipriešinimą prieš sovietų agresiją.

New Yorke Amerikos TFP vedė intensyvią akciją siekiant visuomenės pritrimo Lietuvai. Ten buvo pravaista akcija ir prie J.T. Rūmų, kad atkreiptų tarptautinių atstovų dėmesį į protestą prieš Lietuvį tautos teisių pažeidimus. Amerikos sostinės laikraštyje Washington Post TFP įdėjo prezidento Landsbergio atsisaukimą į Vakarų vyriausybės vadus.

Pereitą vasarą TFP sąjungos pravedė akciją 20-yje kraštų, rinkdami parašus už Lietuvos nepriklausomybę. Ta proga jie po peticiją surinko 5,218,520 parašų. Tai buvo parašų rinkimo rekordas. Ši peticija lietuvių tautai davė naujų kovos jėgų.

Pareiškimas, kurį savo kraštuose platino TFP nariai, priminė žmonėms, kad 1939 metais Lietuva, Latvija ir Es-

tija buvo laisvos valstybės. Ir, kad Stalinas jas galėtų pavergti, kaip ir Rusijos žmones, buvo tik viena kliūtis: galimas nacių diktatoriaus Hitlerio pasipriešinimas. Tačiau, "kadangi nacių ir komunistų ideologija nedaug skyrėsi, buvo nesunku surasti bendrą kalbą". Tat ir sekė garsaus Ribentropo–Molotovo pakto pasirašymas. To pasekoje, Hitleris užėmė dalį Lenkijos, o Stalinas pagrobė rytinę Lenkijos dalį, Lietuvą, Latviją ir Estiją.

Remiantis šiais istoriniais prisiminimais, Rusijos komunistai tikisi panašaus suokalbčio su JAV. Gorbačiovas, kuris dar vakar šypsojosi, buvo švelnus ir malonus globalinės taikos apaštalas, bet greit pasiuntė raudonąją armiją prieš tris Baltijos tautas. Jis viliasi, kad Sovietijos palankus nusistatymas dėl Irako karo, bus patenkintas atlyginimas Washingtonui. Tačiau prezidento Busho pareiškimas, remiantis trijų Baltijos šalių nepriklausomybę, atrodo, visiškai atmeta tokią versiją.

JAV kongreso atstovas

E. F. FEIGHAN,

kuris yra Užsienio reikalų ir Helsinkio komisijų narys, nuolatos gindamas Baltijos valstybių reikalus, Plain Dealer dienraštyje, vasario 12 d. atspaudė rašinį "Atkreipkit naują dėmesį" – JAV turi remti Baltijos valstybes. Straipsnis pagyventas Gorbačiovo galva, kurioje daug mums suprantamų ženklių.

Už jo pastangas visi lietuviai dėkoja.

Kanados TFP, Toronto gatvėse, protestavo prieš sovietų kariuomenės žudynes Lietuvoje ir Latvijoje. Aštuonių pėdų plakatas Gorbačiovą vadino "atgijusiu Stalinu".

TRAVEL AGENTS INTERNATIONAL

Van Aken Center, 20320 Farnsleigh Road
Shaker Heights, OHIO 44122

**Specialios ekskursijos į Lietuvą
Birželio 26 – Liepos 9 d.
(Maldininkų / Pilgrimage grupė)**

...

**Liepos 24 – Rugpj. 6 d.
"IV Pasaulio Lietuvių Sporto Šventė"**

Smulkesnei informacijai skambinkite
Ritai Staškutei – 991-3321

VISĄ SAVAITĘ VYKĘ MINĖJIMAI BOSTONE

Liuda Žiaugrienė

Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 73-iai sukačiai paminėti buvo skirta keletas renginių, kurie vyko beveik ištisą savaitę.

Pagrindinis, masiškiausias bostoniečių renginys įvyko vasario 10, sekmadienį, kuris reikšmingai sutapo su Lietuvoje praėjusią gyventojų apklausa.

Šventė prasidėjo iškilmingomis pamaldomis Šv. Petro bažnyčioje koplyčioje S. Bostone. Gili klebono kun. A. Kontauto invokacija sustiprino tikėjimą ir viltį vasario 16-osios amžinumu. Po to Lietuvių Piliečių Klube įvyko iškilmingas minėjimas, kurį organizavo Amerikos Lietuvių Tarybos Bostono skyrius. Erdvi salė vos sutalpino visus atvykusiuosius iš miesto ir jo apylinkių.

Minėjimo organizatorius, Gintaras Čepas, pratarė žodyje pabrėžė didžią Vasario 16-osios svarbą ir ypatingą reikšmę šiame dramatiškų įvykių laike. Stovint susirinkusieji sutiko ką tik iš Lietuvos gautą žinią, kai virš 90 procentų balsuotojų pasisakė už nepriklausomą, demokratinę respubliką.

Bostono majoras Raymond Flynn, jau tapęs dažnu lietuviškų renginių svečių ir dalyvių, sveikinimo kalboje išreiškė tvirtą paramą teisėtiems Baltijos valstybių nepriklausomybės siekiams. Prelegentas Vytautas Maciūnas, iš Philadelphia, kalboje pažymėjo būdus Lietuvai atgauti nepriklausomybę dabarties sąlygose.

Minėjimo metu buvo pagerbti Bostone gyvenantys Lietuvos savanoriai: St. Grižė, J. Liutkonis ir St. Santvaras. Giliai susikaupus tylos minute buvo palydėta lietuviškų organizacijų atstovų procesija, nešina plakatais su sausio 13-tą žuvusiųjų vardais ir gimimo datomis.

Buvo priimta rezoliucija, kurią paruošė ir pristatė Jaunimo Sąjunga. Šventinę programą atliko solistė Marytė Bizinkauskaitė-Bildienė, Bostono Lituanistinės Mokyklos choras ir šokių ratelis bei Tautinių šokių grupė Sambūrys, vadovaujamas Rūtos Mickūnienės. Oficialią ir meninę programas grakščiai apjungė ir pravedė Irena Kveragaitė.

Tuo pačiu laiku, kitoje salėje, vyko Jaunimo minėjimas, organizuotas Bostono Lituanistinės mokyklos, skautų-čių ir Sambūrio. Mokykla pravedė maisto ir mokyklinių reikmenų rinkliavą Lietuvos vaikams. Iškilmingo

minėjimo metu buvo paaudkota virš \$3500.

Malonu, kad amerikiečių TV kameros nufilmavo mūsų šventę, įrašydami ir keleto dalyvių pasisakymus. Tat dar kartą, per vakaro žinias, išgyventa praėjusios dienos akimirkos, atpažinti televizijos ekrane pažįstami veidai, matyti tautiškai apsirengusieji ir šokantieji vaikai. Bet dar svarbiau buvo tai, jog mūsų dabartinį rūpestį ir šventinį džiaugsmą galėjo matyti ABC, NBC, CBS kanalų TV žiūrovai.

VASARIO 15 d. 10.30 val. ryto minėjimas vyko Massachusetts State House. Ten buvo pakelta Lietuvos vėliava. Apie vidurdienį buvo pakelta Lietuvos vėliava prie Bostono City Hall. Buvo sugiedoti JAV ir Lietuvos himnai. Bostono majoras Raymond Flynn paskelbė proklamaciją Amerikos vyriausybei.

Vakare įvyko ALIAS Bostono skyriaus iškilmingas susirinkimas inž. Vytauto Žiaugros ir jo žmonos Liudos namuose. Bostono inžinierių ir architektų sąjungos skyrius, kurios pirmininkas inž. Leonas Bernotas, pasižymi energinga veikla. Inžinieriai noriai susirenka 4-5 kartus per metus išklausti specialius pranešimus, juos aptarti ir pabendrauti. Pastaruoju laiku dažnai pranešėjai būna iš Lietuvos: inžinieriai, ekonomistai, chemikai, ir kiti. Didelis domėjimasis Lietuvos ūkio, ekonomikos ir mokslo atsiekimais, sukelia įdomias diskusijas ir įvairių problemų sprendimų ieškojimą. Vasario 16-os minėjimai savo turiniu visada skiriasi nuo įprastinių susirinkimų.

Šių metų sausio tragiškų įvykių fone ypatingoje susimąsčiusioje nuotaikoje 38 dalyviai išklausė Laimos Karosienės, iš Hartfordo, asmeniškų išpuodžių apie sausio 13-ąją Vilniuje. Pilnomis skausmo akimis buvo peržiū-

rėta Daivos Kezienės paruošta vaizdajuostė "Kruvinasis Sekmadienis". Jaudinančiai skambėjo Tėvynės vaizdų ir žodžių montažas, perpintas skaidrių ir J. Aisčio, B. Brazdžionio ir V. Kazoko eilėrašciais. Šiuolaikinių "Pilėnų" balsu nuskambėjo įrašyti paskutiniai Lietuvos radijo žodžiai: "Lietuvos Respublika gyva, mes čia, mes – Lietuvos Radijas..."

Pasibaigus programai, ilgai dar tęsėsi malonūs pokalbiai, vaišinimasis užkandžiais bei atgaiva. minėjimo

metu buvo surinkta \$4200 aukų.

VASARIO 16 d., šeštadienį Park Plaza Hotel, Bostone, įvyko kasmetinė Tautinė Šventė – International Fair. Lietuvių vaišių stalą organizavo Bostono Lituanistinės mokyklos direktorė Daiva Matulionytė – De Sa Pereira. Pasitelkus mokinius bei jų tėvelius, buvo paruošta lietuviškų koldūnų, gijos, įvairių gardumynų, kuriais buvo galima prekiauti ir reklamuoti lietuviškus valgius bei stalo papročius.

Jis vėl uždegė žvakę ir ją laikė iškėlęs...

VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI MADISON

Lietuviai ir jų draugai, suvažiavę iš toli ir iš arti, prisiminė prieš 73 metus paskelbtą Lietuvos nepriklausomybę. Minėjime gausiai dalyvavo lietuviai iš tolimų miestų ir kaimų.

Wisconsin universiteto profesorius dr. A.E. Senn savo ilgokoje kalboje nušvietė padėtį Lietuvoje, iš kur jis grįžo prieš pora savaitių. Jo įdomią kalbą išklausėme su dideliu dėmesiu.

Apie vieną Vilniaus ligoninę ir liūdną ligoninės padėtį, o taip pat apie įtampą prieš pat sausio 13 d. žudynes ir išvykimą iš Vilniaus traukiniu, pasakojo Wisconsin universiteto medicinos studentė Jane Schauer. Ji Lietuvoje lankėsi du kartu ir, atrodo, yra Lietuvą pamilusi.

Dr. W.G. Parker, aktyvus

Madison – Vilnius seserijos narys, buvo atvežęs arklio pavalką iš Lietuvos, didelį Vilniaus paveikslą ir keletą lietuviškų knygų. Dr. Parker turėjo žvakę, kurią jis ir tūkstaničiai Vilniaus gyventojų degino Katedros aikštėje praėjusiais metais kovo mėn. 11 dieną. Jis vėl uždegė tą žvakę ir ją laikė iškėlęs...

Minėjimą parengė ir pravedė Christa Kowert. Prieš minėjimą ir po oficialios dalies svečiai pasivaikino ir pabendravo. Iš viso dalyvavo virš 70 suaugusių ir apie tuzinas vaikų. Tai yra daug, nes Madison gyvena vos keletas lietuvių šeimų.

Salę minėjimui leido ir daug darbo įdėjo Rev. Daniel C Kowert ir Christa Kowert. Mūsų visų jiems gili padėka.

T.P.

MINĖJIMAS DETROITE

Sv. Mišios už žuvusius dėl Lietuvos laisvės buvo atnašaujamos visose trijose lietuvių parapijų bažnyčiose: Šv. Antano, Dievo Apvaizdos ir Šv. Petro. Mišiose organizacijos dalyvavo su vėliavomis.

Pagrindinis Lietuvos Nepriklausomybės 73 metų sukačties minėjimas buvo prarvestas Dievo Apvaizdos parapijos Kultūros Centro salėje. Įžanginį žodį tarė Lietuvių organizacijų centro valdybos pirmininkas adv. Kęstutis Miškinis. Įneštos į salę

8 organizacijų vėliavos. JAV himną giedojo Raimondas Tralla. Invokaciją sukalbėjo Dievo Apvaizdos parapijos klebonas kun. Viktoras Krisčiunevičius. Buvo pagerbti žuvę už Lietuvos laisvę. 15 tautiškais rūbais apsirengusių jaunuolių, su degančiomis žvakutėmis rankose, stovėjo išsirikiavę scenoje kol buvo paskaityta paskutinioji Lietuvos kronika. Pagerbti ir Lietuvos kariai veteranai– Klaipėdos krašto vaduotojai Stasys Šimoliūnas ir Vincas Tamošiūnas.

Stefos Miškinienės pristatytas VLIKO valdybos narys inž. Pilypas Narutis kalbėjo apie ankstyvesnį ir dabartinį Lietuvos gyvenimą.

Linus Barauskas pristatė minėjimą atvykusius garbės svečius. Žodį tarė Pavergtų Tautų pirmininkas Dainius Rudzitis ir keli kitų tautų atstovai.

Manvydas Šepetys paskaitė Lietuvos reikalų paruoštą rezoliuciją. Ji plojimais priimta.

Meninę dalį atliko Lituanistinės "Žiburio" mokyklos

mokiniai vadovaujami Viktorijos Viskantienės ir Tautinių šokių vienetas "Audinys" vadovaujamas Astos Puškoriūtės–Soltis, grojo Vidas Neverauskas. Apie šokius papasakojo Milda Bublytė.

Linus Barauskas padėkojo parapijos klebonui kun. Viktorui Krisčiunevičiui už invokaciją, inž. P. Na ruciui už kalbą, šokių vadovams ir jaunimui už atliktą meninę dalį, Algiui Vaitiekaičiui už suruoštą parodą "Atbundanti Lietuva", Mykolui Abariui už nupieštą gražų įrašą, Onutei Šadeikienei, Eugenijai Bulotienei ir jų talkininkams vaišinusioms atsilankusius į minėjimą.

Lietuvos laisvinimo reikalams surinkta apie 6,500.00 dolerių.

Algio Vaitiekaičio suruošta paroda "Atbundanti Lietuva" buvo turtinga eksponatais (rodiniais) ir darė gražų vaizdą jų išdėstymas. Parodoje nuotraukomis, įvairiais ženklais, laikraščių iškarpomis buvo atvaizduota Lietuva nuo jos susikurimo iki šių dienų.

Minėjimą rengė Detroito Lietuvių Organizacijų Centras.

A. Grinius

Atnaujindami prenumeratą ir kitomis progomis Dirvai aukojo:

Janušis V. Cleveland	20.00
Janušis, Z. Livonia	5.00
Vaišnys, M. Philadelphia ...	10.00
Bacinskas, V. Oak Park	5.00
Pemkus, A. Arlington	10.00
Likanderis, E. Chicago,	10.00
Balceris, E. Tuscon,	25.00
Žiugžda, B. Cleveland	5.00
Gobis P. Dearborn	25.00
Mikalas, S. Cleveland ...	5.00
Balbatas J. Cleveland ..	5.00
Ridikas M. Afton	35.00
Matiukas J. Wood Haven	5.00
Petravičius S. Verdes	25.00
Kasakaitis V. So. Boston ...	10.00
Konce, A. Woodhaven,	5.00
Gasperienė, V. Chicago ...	10.00
Guzulaitis, R. Indianapolis..	10.00
Tallat-Kelpša, F. Chicago	5.00
Baltikauskas, T. Baltimore..	10.00
Vembrė, B. Brockport,	10.00
Jankus, V. Delran	5.00
Butkus, A. Shaker Hts	25.00
Mažeika P.L. Zurich	50.00
Maironio Parkas, MA	10.00
Palangos kuopa, St. Pete's ..	25.00
Campe, A. Waterbury	5.00
Blažys, J. Chicago	5.00
Barškėtis, J. Chicago	10.00
Bakšys, J. S. Boston	5.00
Janušauskas, V. Canada	6.00
Valiukėnas, G. Chicago	10.00
Ambrozaitis, M. Chesterton.	15.00
Salčiūnas, V. Port St. Lucie ..	5.00
Lepeška, J. Ormond B.	10.00
Reisgys, J. Australia	5.00
Taoras, J. St. Pete.B	25.00
Stasas, H. Cleveland	5.00
Stepas, E. Wlby.	10.00
Činkus, J. Downers Grove ..	10.00
Glebus J. Clev.	10.00
Jarašūnas E. Santa Monica..	25.00
Dudėnas E. New York	25.00
Dačys, J. Norwood	10.00
Mačiulaitis, J. Sunny Hills .	10.00
Maziliauskas, J. Toronto	5.00
Narbutaitis A. La grange ...	25.00
Kruliakienė, B. St. Pete's	5.00
Mikšys, P. Juno Beach	5.00
Misiūnas A. Detroit,	10.00
Petrušaitis, P. Rocine	25.00
Puškorius, P. Windsor	5.00

Visiems aukotojams
nuoširdžiai dėkojame.

Demonstracijos Bostone reikalaujant kad sovietinė kariuomenė iš Lietuvos tuoj išeitų. A. Kulbio nuotr.

MENINĖ DALIS NEW YORKE

Minint Vasario 16-tąją

Jonas P. Lenkaitis

(Tęsinys iš Dirvos Nr. 9)

Meninė programa buvo įvairi. Ją sudarė dvi vokalistės, pianistė ir du aktoriai, kurie skaitė lietuvių poetų kūrybą – 12 eilėraščių. Iš jų 8 buvo dabartinės kartos poetai, išcivijoje mažai žinomi.

Angelė Kiaušaitė, New Yorke ir rytiniame Atlanto pakraštyje jau gerai pažįstama, pasižymėjusi gražiu balso tembru. Muziką studijavo Curtis Music Institute, o dainavimą dar pas garsiąją pasaulinio mąsto solistę Zinką Milanov. Ji padainavo tris lietuvių kompozitorių dainas ir vieną prancūzų kompozitoriaus Francis Poulenc kūrinį.

Francis Cavalesky – **Kavaliauskaitė** pianino meną studijavo Rutgers Universitete, kur jai suteiktas muzikos magistrės laipsnis. Vėliau ji dar tobulinosi Manhattan School of Music, New Yorke. Girdėjome M.K. Čiurlionio, Fr. List ir S. Rachmaninovo kūrinius. Ypatinai puikiai skambėjo Rachmaninovo preliudas.

New Yorko lietuvių plačiai visuomenei pirmą kartą pasirodė viešnia, tik atvykusi iš Lietuvos **Asta Krikščionaitė**, Klaipėdos muzikinio teatro solistė, tik prieš pora metų baigusi Lietuvos Muzikos Konservatoriją. Ji padainavo šešias lietuvių kompozitorių dainas ir G. Verdi Leonoros ariją iš operos "Likimo dalia". Jos gražus balsas, mokėjimas jį valdyti, retai sutinkamas balso stiprumas "pralaužė" net beakustinės K. Židinio salės barjerą.

Rasa Allan Kazlienė ir **Arūnas Čiuberkis**, aktoriai,

pažįstami ne tik lietuviams bet ir New Yorko teatrą lankančiam visuomenei, skaitė 12 lietuvių poetų veikalus. Skaitė puikiai. Žinomųjų poetų tarpe buvo B. Brazdžionio, V. Mykolaičio – Putino, J. Tysliavos ir P. Babicko, visad maloniai klausytoją nuteikiantis eilėraštis, "Drambio kojos" ir šį kartą palydėtas ilgu plojimu. Verta pastebėti, kad šis eilėraštis pirmą kartą paties autoriaus buvo skaitytas Kaune, Valstybės Teatre, berods 1938 metais rašytojams įteikiant literatūrinės premijas.

Scena labai gražiai buvo dekoruota Pauliaus Jurkaus. Jis panaudojo Vytauto Augustino darytas Kauno Vytauto Didžiojo Muziejaus ir sodelyje stovinčios Laisvės Statulos viršūnes, padidintas ir įrėmintas spalvuotas nuotraukas, o patį centrą užpildydamas prasmingais, šventei atitinkamais simboliais, žodžiais ir skaitlinėmis, meistriskai išpjaustytais ir pritvirtintais raudonos medžiagos skyde.

Salė, kurioje oficialiai leista susirinkti tik apie 450-čiai asmenų, buvo pilna. Vėliau atvykusiems teko stovėti pasieniuse. Prie įėjimo buvo pastatyti trys stalai. Prie dviejų buvo renkamos aukos o prie trečiojo buvo renkami parašai pasiųsti New York Times dienraščiui, dėkojant už nepaprastai puikų Lietuvos reikalų ir įvykių aprašymą.

Minėjimą uždaryti scenoje pasirodė Amerikos Lietuvių Tarybos New Yorke pirmininkas prof. dr. Jokūbas Stukas. Padėkojęs minėjimą rengusioms organizacijoms

New Yorke vykusio Vasario 16-tosios minėjimo meninės dalies atlikėjai. Iš kairės – Gintarė Bukauskienė – Apreiškimo parapijos choro dirigentė, Rasa Allan Kazlienė – dramos režisorė, aktorė, Arūnas Čiuberkis – dramos aktorius, Angelė Kiaušaitė – sopranas, Jurgis Valaitis, Asta Krikščionaitė – solistė iš Lietuvos, Viktorija Garbauskaitė – minėjimo programos vedėja, Frances Covalesky – Kavalionaitė – pianistė

ir atskiriems asmenims už pastangas ir talką, susirinkusiems pristatė salėje buvusį Lietuvos Laivyno kapitoną inžinierių P. Labanauską, 40 metų vadovavusį Amerikos Balso lietuvių skyriui.

Šis minėjimas buvo vienas iš geriausiai organizuotų ir administruotų rengimų. Tik labai gaila, kad rengėjai paliko patiems lankytojams tvarkyti automobilių pasistatymo reikalus.

NAUJAS SKAUTŲ RAJONO VADAS

Dviejų metų kadencijai, naujuoju Australijos rajono vadu, buvo išrinktas s. Narcizas Ramanauskas. Skautavimą jis pradėjo 1948 metais Vokietijoje, turėdamas vos 9 metus. Nuo to laiko su skautavimu nesiskyrė, dalyvavo visose rajono skautų stovyklose, tarptautinėje Jamborė Filipinuose ir kitur. Jis organizavo Melbourne tautinių šokių grupę išvykai į Dainų šventę Lietuvoje ir, nors šokėjai ten neįvažiavo, bet jam su žmona, taip pat skaute, pavyko nuvykti į Lietuvą, susipažinti su Lietuvos skautų vadovais ir užmegsti artimus ryšius. Naujojo rajono vado asmenyje, Australijos lietuviai skautai turės darbštų ir sumanų savo vadovą. Sėkmės jam.

RENGIAMES Į LIETUVĄ

Australijos lietuviai sportininkai, sukrėsti paskutiniųjų kruvinų įvykių Lietuvoje, nebuvo tikri ar IV-sios PLS Žaidynės įvyks. Neseniai gavus užtikrinimą, kad jos bus, sportininkai pradėjo intensyviai ruoštis. Visa bėda, kad Lietuvos vasaros metu atostogos, pats mokslo metų vidurys ir pusmetiniai egzaminai. Tai sutrukdys dideliame skaičiui mūsų gerųjų jaunų sportininkų, besimokančių universitetuose ir koledžuose, važiavimui į Lietuvą. Tačiau Australijos lietuviai bus atstovaujami. Vien iš Sydnėjaus "Kovo" važiuoja apie 50 žmonių. Iš jų 25 sportininkai.

PIRKDAMI AR PARDUODAMI NAMUS FLORIDOJE

Ft. Lauderdale ir kitose Atlanto apylinkėse, kreipkitės pas EDMUNDĄ CAPĄ, Century 21 - Choice Realty. Tel. (305) 943-0946 arba 1-800-462-3028.

AUSTRALIJOJOS LIETUVIAI Svarbios rezoliucijos Parlamente

Antanas Laukaitis

Prasidėjus Persų įlankos karui, kuriame dalyvauja ir Australijos laivyno laivai bei medicininis personalas, Australijos Parlamentas susirinko savo nepaprastam posėdžiui, kurio metu buvo svarstomas ir Lietuvos prezidento V. Landsbergio kreipimasis. Prieš tai senatas priėmė dvi rezoliucijas, liečiančias Baltijos kraštus, o kitas rezoliucijas numatoma svarstyti sekančiame senato posėdyje.

Viena iš pasiūlytų rezoliucijų yra tuo svarbi, kad joje siekiama suteikti Lietuvai tai, ko ji siekia – Lietuvos valstybės demokratinės valdžios ir demokratinės vyriausybės pripažinimo. Beto, oficialaus pasmerkimo sovietinių jėgų panaudojimo prieš demokratiškai išrinktas Pabaltijo vyriausybes, parlamentus ir civilius žmones.

Visoje Australijoje vyko didžiulės pabaltiečių ir kitų jiems artimų tautybių demonstracijos. Sydnėjaus St. Marys katedroje kardinolas E. Clancey laikė iškilmingas pamaldas už Lietuvoje žuvusius žmones, dalyvaujant labai daug žmonių, parodant ir televizijoje. Ilgus televizijoje ir spaudoje pasikalbėjimus davė Lietuvos prezidento brolis iš Melbourne G. Žemkalnis, kai sostinėje Canberoje du kartus buvo susitikta su sovietų ambasados valdininkais ir jiems pareikštas griežtas protestas.

Susitikta buvo ir su Australijos vyriausybės nariais, parlamentariais ir kitais aukš-

tais asmenimis. Su Australijos vyriausybe buvo susitarta, kad svečiai iš Lietuvos, kurių vizos yra pasibaigę, gali jas pratęsti, kreipiantis į Lietuvos atstovą Australijoje dr. A. Kabailą.

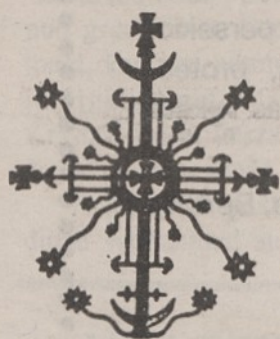
SAUSIO 13-SIOS FONDAS.

Melbourne, po tragiškųjų įvykių Lietuvoje, buvo sudarytas specialus "Sausio 13-sios fondas", kurio tikslas yra padėti žuvusiųjų šeimoms ir sužalotiems asmenims. Šio komiteto narės yra: H. Statkuvienė ir J. Žalauskienė – pirmininkės, A. Vyšniauskienė, V. Morkūnienė, M. Eimutienė ir G. Mackevičienė. Per pora dienų šiam fondui buvo suaukota virš 4000 dolerių.

SĖKMINGAS "PERKŪNAS".

Kauno vyrų chorui "Perkūnai", negavus visiems choro nariams kelionės bilietų į Australiją, atskrido tik 10 dainininkų. Iš jų vadovas ir dirigentas sudarė kvartetą, su sitedantį iš pačio dirigento A. Viesulo, R. Vepšto, V. Stalnio ir V. Normanto, padedant pianistei I. Račinskaitėi.

Šis kvartetą labai sėkmingai dainavo mūsų Lietuvių dienoje Melbourne ir paskui gastrolėse po didesnės lietuvių gyvenvietes. Sydnėje, pilna Lietuvių klubo salė su didžiausiu malonumu klausėsi jų išpildomų dainų.

PETKUS TĖVAS IR SŪNUS MARQUETTE FUNERAL HOME

Marquette Funeral Home
2533 West 71st Street
Chicago, Illinois 60629
1-(312)-476-2345

Hills Funeral Home
10201 South Roberts Road
Palos Hills, Illinois 60465
708-430-4455

Visus laidotuvių namus galite pasiekti skambindami 1-(312)-476-2345

ANTHONY B. PETKUS
DONALD A. PETKUS

Petkus Funeral Home
1410 South 50th Avenue
Cicero, Illinois 60650
708-863-2108

Petkus-Butkus Funeral Home
1446 South 50th Avenue
Cicero, Illinois 60650
708-652-1003

DONALD M. PETKUS
LAWRENCE C. GASUNAS

KOLEKCIONIERIUS

Vladas Vijeikis

Vienas kolekcionierius Chicagoje sumanė prie savo didelės kolekcijos prijungti Lietuvoje išleidžiamus laikraščius. Po "glasnost". Tokie kolekcionieriai kartais prasimano keistų dalykų. Vieni renka guzikus, kiti kepures ir dar kitokius keistus dalykus. Bet šis buvo labai kultūringas, tat nutarė surinkti visus Lietuvoje išeinančius laikraščius.

Surinko 284 ir sustojo. Pritrūko vietos ir kantrybės, o kolekcionieriai iš senų senovės žinomi, kaip labai kantūs žmonės. Na, kas tokią gausybę gali aprėpti.

O ką tie laikraščiai rašo? Daug ką ir nieko. Štai "Kaišiadorių Aidai". R. Šimelienė parašė ilgoką straipsnį apie bulvių kasimą. Kadangi aš pats esu dalyvavęs bulviakasyje, tai buvau sudomintas šio straipsnio turiniu.

Jis sukėlė daug atsiminimų. Bulviakasis būna rudenio. Tad šiek tiek šalta. Bet labai smagu, kai pavertęs kastuvą pamatai būrelį bulvių. Jautiesi labai puikiai, kad gali prisidėti prie šeimos maitinimo.

Šimelienės straipsnis visiškai nesukėlė romantikos. Čia ji gerokai piktinosi bulvių kasti iš miesto suvartytais studentais. Jie labai prastai pasirodė. Įtarė, kad jie daugiau žvilgčiojo į merginas, negu į bulves. Straipsnio autorė to nesakė. Santūri moterėlė.

Tas bulviakasis sukėlė mano mintyse labai nekultūringas mintis. Straipsnio autorė atrodo bus labai gera bulvių kasimo ekspertė. Tad vietoje apie tai rašiusi, kodėl ji nenuėjo į bulvių lauką suniekindi tuos tinginiaujančius studentus ir parodyti, kaip

ūkrai reikia bulves kasti. O jeigu būtų prisidėjęs dar Kaišiadorių Aidų redaktorius, jo padėjėjas ir visas redakcinis štabas, kartu su laikraščio spausdintojais, tai bulvės būtų nukastos rekordiniu laiku ir nereikėtų rašyti straipsnių. Nereikėtų koneveikti vargšų studentų, nereikėtų gadinti popierio, kurio taip trūksta.

Bet šalia tos bulvinės istorijos laikraštyje buvo labai svarbi žinia. "Rugsėjo 15-tą į civilinės metrikacijos skyrių atvyko tuoktis net penkios poros. Ar kartais kai kas nepaduoda pareiškimus, kad gautų jaunavedžiams skirtų drabužių, avalinės, patalinės, vestuvinių žiedų?" Štai jums sovietinės biurokratijos vaizdelis. Žmogelis, kad gautų batus, dedasi vestuvinių jungų ant savo pečių. "O laikai, o papročiai!" taip šaukė graikai. Aš jiems priitariu.

Kitoje žinutėje sielojama dėl civilinės metrikacijos skyriaus sutvarkymo, kad

sudarytų šventiškesnę nuotaką. Čia vėl labai biurokратиška apraška. Kam gi reikia šventiškos nuotakos, jeigu jaunavedžiai ateina, kad batus gautų?

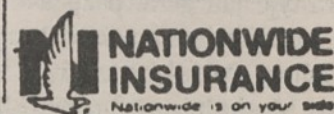
Grįžtant prie bulvių. Sutinku su Šimeliene, kad studentams geriau tiktų mokytis, nes prie bulvių pasirodė beesą baisūs tinginiai. O kaip jeigu 284-ių redakcijų nariai nueitų bulvių kasti? Ekspertės Šimelienės prižiūrimi rekordinius centnerius bulvių prikastų. Kiek būtų galima degtinės pagaminti. Kiek rusų galima būtų papirkti ir benzino gauti.

Čikagiškis spaudos kolekcionierius, vyras ne iš bailiųjų, bet pagalvojus gerokai nusigando. Kas bus, jeigu tie redakcijų nariai, sužinoję apie tokį pasišventusį spaudos darbuotoją, ims pas jį važiuoti į svečius. Tad beveik verkdamas prašė jo pavardės neskelbti.

Prizadėjau, bet patariau pereiti į kitokias kolekcijas.

Kad ir guzikus rinkti. Kad sutvirtinus mano teigimus primčiau, kad daugumas lankytojų atvažiuoja be bilieto atgal, tai teks pirkti svečių priėmėjams. Šioje vietoje kolekcionierius buvo galutinai įtikintas. Tik man nepatiko, kad ėmė žvilgčioti į mano palto guzikus. Teks ieškoti naujos kolekcionavimo srities.

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

APDRAUDOS reikalais geriausius patarnavimus gausite kreipdamiesi į OBELENIO apdraudos įstaigą — 6028 Mayfield Road, Suite 10, Mayfield Hts., Ohio 44124. Skambinti (216) 442-6810.

PIRMĄ KARTĄ AMERIKOJE

LIETUVIŠKO KINO FESTIVALIS

Programoje: Geriausi Lietuvos Kino Studijos paskutiniųjų metų filmai; kūrybiniai susitikimai su žymiais Lietuvos kino meno veikėjais, autoriais, režisieriais.

SUGRĮŽIMAS

Jaudinanti Sibiro kankinių istorija. Filme pasakojama apie nelaimes, badą, žmonių kančias, žudymus, kuriuos teko patirti 400,000 lietuvių, 1941–1953 m. ištremtų į Sibirą.

DOSJE (BYLA)

Filme, kaip taikomo byloje, parodyti nuostoliai Lietuvos Respublikai ir jos piliečiams, patirti sovietinėje okupacijoje, pradedant 1940 m., kai į Rusiją buvo išvežtas Lietuvos auksas, pinigai bei kitas turtas, ir baigiant 1990 m. ekonomine blokada.

ROMAS KALANTA

1972 m. gegužį susidegino devyniolikmetis Romas Kalanta. Tai buvo pirmoji tautinio protesto akcija visuotinės baimės metais. Filmą pasakoja apie jauną lietuvių tautos didvyrį.

DAR SYKĮ — LIETUVA

Filmas pasakoja Lietuvos psichologinio, tautinio ir valstybinio atgimimo istoriją, supažindina su pagrindiniais politiniais, dvasiniais ir religiniais Lietuvos atgimimo veikėjais. Filmą sudaro 4 dalys: Respublika, Sąjūdis, Auka, Visi kartu.

VAIKAI IŠ HOTELIO „AMERIKA“

Vaidybinis filmas, pasakojantis apie KGB persekiojimus, nukreiptus prieš jaunąją kartą, protestuojančią prieš smurtą ir terorą. Veiksmas vyksta Kaune.

Filmas dalyvaus tarptautiniame festivalyje, Berlyne š.m. vasario mėn.

BILIETAS Į TAJ-MAHAL

Vaidybinis filmas pasakojantis, kaip net fizinė mirtis negali sunaikinti žmogaus svajonių sudėtingais pokario metais Lietuvoje.

MOTERIS IR JOS KETURI VYRAI

Vaidybinis filmas, tarptautinio festivalio laureatas. Veiksmas vyksta Lietuvos pajūryje, 19 a.

Visi filmai bus demonstruojami plačiaformatiniame ekrane, „sub-titles“ anglų kalba, todėl pasikvieskime visus, kuriuos domina Lietuvos istorija, jos kultūra, tautos nepriklausomybės kova.

Festivals įvyks kovo 1–24 d.: Baltimorėje, Klevelande, Niujorke, Bostone, Filadelfijoje, Los Angeles, Čikagoje, Montrealyje, Toronte, Hamiltone. Sekite reklamą. **Informacija: tel. 404-971-7335.**

CLEVELANDE ir apylinkėse

• **I CLEVELANDO ŽINIŲ SKYRIŲ** rašinius ar eilinius pranešimus reikia atiduoti iki šeštadienio ryto. Iki to laiko gauti rašiniai dar bus idėti į pirmadienio naktį spausdinamą naują Dirvos numerį. Vėliau gauti – bus nukeliami į kitos savaitės Dirvą. Jei rašinius norite pajavairinti nuotraukomis, jos turi būti redakcijai atiduotos iki penktadienio ryto.

Jei laikysitės čia paminėtos tvarkos, nereikės redakcijai sambinti, kodėl vėluojamasi su tokių žinių ar pranešimų atspausdinimu. *Red.*

• **DR. ANTANAS BUTKUS**, išbuvęs Lietuvoje tris mėnesius, stebėjęs ten vykusius dramatinis laisvės gynimo įvykius, atlikęs eilę kitų darbų, tyrinėjęs Sodybą, Inc. norimus vykdyti pagalbos darbus, vasario 28 d. grįžo į Clevelandą. Tikimės, kad jis vėl savo rašiniais talkins Dirvai.

DIRVOJE LANKYSIS UŽSIENIO ŽURNALISTAI

Grupė žurnalistų iš Lenkijos, Jugoslavijos, Indijos, Mauritijos ir Ugandos kovo mėn 15 d. lankysis Clevelande susipažinti su didžiųjų bei etninių laikraščių leidimu.

Šių žurnalistų lankymąsi tvarko Council of World Affairs. Dirva buvo parinkta dėl dviejų priežasčių: ji yra tipiškas etninis laikraštis, redaguojamas ir leidžiamas Clevelande, bet skaitomas visoje Amerikoje bei plačiame pasaulyje. Ir antra – Lietuvos vardas šiuo metu yra gerai žinomas net tolimiausiame Afrikos kampelyje.

• **IEŠKOMA moteris** ar vyras, mokantis rašyti mašinėle ir tvarkyti maža administracijos raštinę. Reikia mokėti anglų kalbą.

Dėl informacijos skambinkite telefonu 256-1383. Gera proga išmokyti dirbti su kompiuteriu.

• **DĖKOJU** Raimundui Kudukiui ir Gražinai Kudukienei, kuri tuo metu buvo Lietuvoje, už Vasario 27 d. 11:00 val. ryto WWFE radio bangomis perduotą programą.

Negalėjo būti geriau suorganizuota diskutuojant tiesioginėje telefono linijoje su Lietuva.

Tuo metu, turint kitas pareigas, Prezidentui Landsbergiui į klausimus atsakinėjo jo žmona Gražina Landsbergienė. *Albina Ozinskienė*

PARENGIMAI

1991 m.

• KOVO 17, Skautijos rengiama Kaziuko Mugė

• BALANDŽIO 7, Šv. Jurgio parapijos Atvelykio Stalas.

• BALANDŽIO 13, Arvydo ir Nelės Paltinų koncertas. Rengia ateitininkai.

• BALANDŽIO 14, Clevelando ateitinių šventė.

• GEGUŽES 5, Lietuvos Valstybinės Operos solistų Virginijaus NOREIKOS ir Irenos MILKEVIČIŪTĖS koncertas Dievo Motinos parapijos auditorijoje. Rengia Lietuvių Fondas, talkinant LB Clevelando apylinkės valdybai.

• GEGUŽES 27, Amerikos ir lietuvių veteranų prisiminimas ir pagerbimas. Mišios ir pusryčiai Šv. Jurgio parapijoje.

• BIRŽELIO 16 D. – Birželio minėjimas. Rengia lietuviai latviai ir estai.

• LIEPOS 14 d. Clevelando pensininkų klubo gegužinė įvyks Lietuvių namų patalpose.

• LIEPOS 21 Dd. sekmadienį 12:00 val. po pietų, Žalgirio šaulių kuopa rengia gegužinę prie ežero – Beachland Park Ass. – 17815 Canterbury Rd.

• RUGPIŪČIO 4, tradicinė ramovėnų gegužinė žurnalui "Karys" paremti, įvyks prie ežero tarp Landseer ir Canterbury gatvių. Pradžia 12 val. pietų metu.

• RUGPIŪČIO 18 D. Clevelando Lietuvių klubo tradicinė gegužinė įvyks Kroatų sodyboje.

• RUGSĖJO 8, Šiluvos Šventė Šv. Jurgio parapijoje.

• RUGSĖJO 28 D. Pabaltiečių vakaras Lietuvių namuose, Rengia lietuviai, latviai ir estai.

• LAPKRIČIO 10, 11:30 val. Šv. Jurgio parapijos Mini-Festivalis parapijos salėje.

• LAPKRIČIO 23, Lietuvos kariuomenės atsikūrimo minėjimas Lietuvių Namų viršutinėje salėje. Rengia Clevelando ramovėnai.

• GRUODŽIO 24, Bendros Kūčios 9:30 v.v. Šv. Jurgio parapijos salėje.

APARTMENT FOR RENT
LAKE SHORE –185 St. Area
Large, modern, 1 bedroom apt. Appliances, air cond., Garage incl., Quiet bldg. No pets Lease. \$325 Per Month.
Telf. 338-3205

Skaitykite ir platinkite
DIRVĄ

AMERICAN EXPORT-IMPORT INC.
Chicago, Ill. 60441, U.S.A.

Canadian European Export-Import Co.
404 Roncesvalles Ave., Toronto, Canada M6R 2M9
Tel. (416) 534-3860, Fax (416) 533-4910

Siunčiame siuntinius į Ukrainą, Lietuvą, Latviją, Estiją, Gudiją, Moldaviją, Krymą, Leningradą, Maskvą
Tikra naujiena – niekad nebuvo taip daroma

- **Garantuotai žemiausios kainos,** siuntinius pristatome į namus – patikimas, patikrintas patarnavimas.
- **Visos kainos įskaitomos į persiuntimą,** gavėjas nieko nemoka.
- **Siunčiame naujų ar senų drabužių** siuntinius, nemažesnius 5 kg. ar 12 svarų.
- **Siunčiame maisto siuntinius** – reguliariai ar skubiai, pristatoma per 2-3 savaites.
- **Persiunčiame pinigų** – tiesiog iš rankų į rankas jūsų norimam asmeniui.

- **Pasiunčiame gėles**
- **Parduodame automobilius** visoje Rusijoje pristatome mamą

Mūsų Centrinis Biuras JAV

R & R INTERPOSTMIR CO.
1055 Broadway,
Buffalo NY 14212
Tel. (716) 894-9880

Taupa

Lithuanian Credit Union
Lietuvių Kredito Kooperatyvas
767 East 185th Street
Cleveland, Ohio 44119
(216) 481-6677

Įsikūręs Nuosavuose Namuose

Tauklykite ir Skolinkitės vieninteliame lietuvių kredito kooperatyve Ohio valstijoje.

Darbo Valandos:

Antradieniais–ketvirtadieniais nuo 9:00–4:00 p.p.
Penktadieniais nuo 9:00–6:00 v.v., Šeštadieniais nuo 9:00–3:00 p.p.
Sekmadieniais nuo 11:00–12:00 p.p. (DMNP parapijos patalpose)

Visi Bankiniai Patarnavimai

Mokame Aukštesnius Nuosimčius Už:

Taupymo Skaikaitas, Certifikatus, IRA, Čekių Skaikaitą, ir t.t.

Skoliname Geriausiomis Išsimokėjimo Sąlygomis:

Asmeniniams Reikalams, Automobilių ir Laivų Pirkimui, Namų Remontui (Home Equity), Namų Pirkimui (Mortgages)

Parduodame pinigines perlaidas (Money Orders), Traveler's Checks, Priimame telefono, elektros, šildymo, ir vandens sąskaitas, Buckeye Cards, Notaro patarnavimai, U.S. Savings Bonds, ir t.t.

*** Klekviena taupomoji sąskaita federalinės valdžios ***
apdrausta iki \$100,000.

Mūsų Tikslas: Ne pelnas, bet sąžiningas patarnavimas.

TRAVEL AGENTS INTERNATIONAL

Van Aken Center, 20320 Farnsleigh Road
Shaker Heights, OHIO 44122

Atliekame visus pavienių bei grupinių kelionių patarnavimus
LĖKTUVAIS • LAIVAIS • TRAUKINIAIS

Padedam planuoti atostogų keliones

LIETUVA: Parūpinam geriausiomis sąlygomis lėktuvo bilietus ir padedam sutvarkyti visus kitus kelionės reikalavimus

Greitas ir profesinis patarnavimas

Skambinkite Ritai Staškutei -991-3321

RITA MATAS - Broker - G.R.I. - C.R.A.

MATAS REALTORS

2412 CEDARWOOD ROAD
PEPPER PIKE, OH 44124
(216) 473-2530

18021 MARCELLA ROAD
CLEVELAND, OH 44119
(216) 486-2530

ADV. VYTAS MATAS - teisinis patarėjas

JAKUBS AND SON

Laidojimo Įstaiga

**Della E., William J. Sr.,
William J. Jakubs Jr. ir
Barbara Jakubs Schmidt**

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street, Cleveland, Ohio 44119

Tel. (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama teikianti jaukią atmosferą mūšiesio valandoje. Didele aikštė automobiliams pastatyti.

DIRVA

ĮVYKIŲ KRONIKA

DIRVOS ADMINIS- TRACIJOS PRANEŠIMAS SKAITYTOJAMS

Gauname skaitytojų nusiskundimus, kad Dirva, siunčiama vėl pabrangintu paštu, labai vėluoja.

Redakcija Dirvą laiku į Clevelando centrinių paštą atiduoda. Bet ar iš Clevelando laiku toliau išsiunčia, mes pradėjome tyrinėti. Pavyzdžiui, Dirvos redaktorius gyvena Mentor, OH, maždaug už 30 mylių nuo Clevelando centrinio pašto. Dirvą, į paštą atiduota vasario 20d. jis ga-

vo tik vasario 27 d. Taigi už pilnos savaitės. Tokiuo pat "gretumu" gavo ir visi kiti skaitytojai.

Gal kai kam, dėl Dirvos administracijos persitvarkymo, ypatingai dėl adresavimo sistemos, senam adresografiui pasenus ir nauja nupirkus, pasitaiko viena kita klaida. Jas dabar rūpestingai pataisoma, kad tokių klaidų nebūtų.

Skaitytojai, kurie Dirvos laiku negana, labai prašomi tuoj Dirvai parašyti, kad turėtume įrodymą kas mums

trugdo su skaitytojais normalų susiekimą palaikyti.

ALBUMUS ĮTEIKS VISIEMS KONGRESO NARIAMS

JAV LB Visuomeninių reikalų tarybos išleistas dokumentinis albumas apie kruvinąją sekmadienį, "The Gift of Vilnius", bus įteiktas kiekvienam Kongreso nariui.

Su albumu bus įteiktas ir laiškas dėkojant Kongreso nariams už tvirtą reagavimą į Sovietų terorą priimant tuo klausimu net tris rezolucijas. Laiške taip pat primenama, kad Lietuvai yra reikalinga skubi JAV pagalba tiek politinėje tiek ekonominėje srityje.

Leidinio įteikimu Kongreso nariams rūpinasi JAV LB Washingtono įstaiga, kuriai vadovauja Asta Banionytė.

ATGAIVINKIME GRAŽIĄ TRADICIJĄ

Nepriklausomybės metais Lietuvoje buvo beprigyjanti tradicija, Vasario 16, kaip Kalėdų ar Velykų švenčių proga, parašyti atvirlaiškus ar asmeniškai aplankyti gimines, draugus ar pažįstamus. Šios idėjos pradininku, berods buvo poetas Faustas Kirša.

Prie šio būsimo papročio projekto populiarinimo greit prisidėjo rašytojai, žurnalistai ir kiti kultūrininkai. Pradžioje buvo neįprasta, tačiau visuomenė su ta mintimi greit apsisprato ir prieš Lietuvos užgrobimą turėjo jau daug pasekėjų.

Išsivijoje sąlygos yra kitokios. Gyvenant laisvių šalyje ir ligi uždūsimo didžiujantis turimomis nuosavybėmis, kodėl Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos proga, šalia žvaigždėtos Amerikos vėliavos, neiškelti trispalės? Dėl jos dešimtys tūkstančių lietuvių žuvo Sibire, o paskutiniu laiku Vilniuje, beginkliai tautiečiai buvo sutriuškinti Sovietų tankų ar iš užpakalio nušauti!

Bandykime atgaivinti, kas buvo prasminga ir gražu švenčiant Vasario 16-tąją.

J.P. Lenktaitis.

TESIA TYRIMUS

Dr. Algirdas Tupčiauskas, mokslo istorikas iš Lietuvos Istorijos Instituto Vilniuje, antrą kartą lankosi Chicagoje. Lituaniškos Tyrimo ir Studijų Centro iškviestas, jis tęsia tyrimus Pasaulio lietuvių archyve ir kituose LTSC rinkiniuose. Duomenis panaudos studijai apie lietuvių pabėgėlius mokslininkus pokario Vokietijoje.

Dr. A. Tupčiauskas taip pat nori surinkti žinių apie įvairių sričių JAV lietuvių kilmės mokslininkus.

Ohio valstijos seimo atstovė Suzanne Bergansky buvo sušaukusi spaudos konferenciją aptarti jos įneštą rezoluciją, kad pagelbėtų Baltijos valstybėms išeiti į pilną nepriklausomybę. Iš kairės: Zuzanne Bergansky, valstijos senatorius Eric Fingerhut, Inora Punga (latvė) ir Algis Pautienis.

V. Bacevičiaus nuotr.

ATSAKYMAS Į J. BAUŽIO LAIŠKĄ

"Buvo gražu, bet galėjo būti dar gražiau".

Į tą palaimintą šalį atvažiavome visi su ryšuliukais ir lagaminėliu rankose. Pagal savo sugebėjimus ir išgales pradėjome kurti savo ateities gyvenimą. Nebuvo lengva ir tai šeimai, kuri iškilmingai atšventė savo darnaus gyvenimo keturiasdešimties metų sukaktį. Teko sunkiai dirbti, auginti šeimą, slaugyti ir laidoti tėvus, brolių, seserį ir šeimos pasididžiavimą – jauną sūnų.

Kodėl J.B. nematė jų tais sunkiais, skaudžiais gyvenimo momentais, o pamatė tik dabar, kai jie sukviėtė savo pažįstamus ir draugus atšvęsti savo amžiaus sukaktį.

J. Baužys, skatinamas pavydo, parašė viešą kritikos laišką. Nė kas neturi teisės kištis į šeimos asmeniškų reikalų ir nurodinėti ką kviesti ir ko ne, kaip vaišinti ir kuo vaišinti, jei tas daroma ne visuomenės, o savo asmeniškais ištekiais. Šalia kelio likos tituluotų, jo minimų asmenų ir giminių, buvo salėje eiliniai žmoneliai, kurie dėl aukštos šeiminių tolerancijos žmogui, buvo vienodai traktuojami ir vaišinami, nes visi buvo jų svečiai.

Dar J.B. pataria, kad reikėtų puotos metu surinkti tūkstančius dolerių Lietuvos

reikalams. To "recepto" tiems ponams nereikia, nes jie ir be paskatinimo aukoja visokiems kilniems tautos reikalams, ne desėtkais, o šimtais, tūkstančiais ir desėtkais tūkstančių, globoja kultūrines organizacijas, sambūrius, patys dirba visuomeninį darbą aukodami savo brangų laiką, poilsį, energiją ir pinigą. Nepamirštama ir mirusiųjų, ypač sūnaus Eugenijaus, kurio šviesiam atminimui skiria kasmet tūkstantį dolerių jaunuoliui, dirbančiam Lietuvos labui. O kas norės paaugoti kilniams tautos reikalams, ras takus ir kelią į "Hot Line" ir kitas institucijas ir be prievartavimo svečių tai padaryti.

Dabar kasdieną ir valandą skaudiems įvykiams vykstant, sunku derinti iš anksto suplanuotas iškilmes, šiuo atveju šeimos šventę.

Negirdėjau, jog J.B. aukotų šalpai, tėvynės reikalams ar kitam kilniam tikslui, kurį jis kitiems rekomenduoja. Tiesa, jis dalyvavo miesto aikštėje vykusioje demonstracijoje. Gražu, bet galėtų būti dar gražiau, jei bent tūkstantinę paklotų Lietuvos reikalams.

Marija Ročkuvienė

Brangiam Draugui

A. A.

ROMUALDUI NEMICKUI

mirus, žmonai ELENAI, dukrai, sūnams, broliui BRONIUI su šeimomis ir giminėmis, reiškiame nuoširdžią užuojautą.

Bronė ir Vytas Mikliai
Auksė ir Rimas Vaičičiai
Rūta ir Andrius Pužauskai

A.†A.

V. S. FIL. MEGAI BARNIŠKAITEI

užbaigus gyvenimo kelionę, seseriai v.s. ISABELEI JONAITIENEI su šeima ir broliui JONUI BARNIŠKIUI reiškiame gilią užuojautą ir kartu liūdime

Lietuvių Skaučių Seserija
Lietuvių Skautų Brolija
L.S.S. Taryba

A. A.

MAGDALENAI BARNIŠKAITEI

šios žemės vargus palikus, jos seserei IZABELEI JONAITIENEI, visiems giminėms ir artimiesiems. Reiškiame gilią užuojautą.

D.L.K Birutės Draugijos
Clevelando skyrius

Padėka

A. A.

VLADAS KULPAVIČIUS

sulaukęs 95 meus, mirė š.m. vasario 13 dieną, Palm Beach Shores Floridoje.

Iš R.P. Memorial Gardens mauzoliejaus bus pervežtas į amžino poilsio vietą Lietuvoje.

Dėkojame visiems prisidėjusiems ir dalyvavusiems laidojimo iškilmėse.

Nuliūdę: ŽMONA IR SŪNŪS
SU ŠEIMOM